

ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ 5 ປີຄັ້ງທີ

III

(2021-2025)

THE 3RD FIVE-YEAR BAMBOO AND NTFPs DEVELOPMENT STRATEGY IN HOUAPHANH PROVINCE

(2021-2025)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

-----000-----

ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ 5 ປີຄັ້ງທີ

III

(2021-2025)

THE 3RD FIVE-YEAR BAMBOO AND NTFPs DEVELOPMENT STRATEGY IN HOUAPHANH PROVINCE

(2021-2025)

ແຂວງຫົວພັນ

06 ກຸມພາ, 2021

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງຫົວພັນ

ເລກທີ. 89/ຈຂ

ຫົວພັນ, ວັນທີ. 25 ມັງກອນ 2021

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 14/ ທັນວາ 2015.
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງ ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາເລກທີ 03/ກມສພ, ລົງວັນທີ 15/02/2016.
- ອີງຕາມ ໃບສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ ສະບັບເລກທີ 262 ລົງວັນທີ 22 ມັງກອນ 2021.

ເຈົ້າແຂວງ ຫົວພັນ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 01. ເຫັນດີຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025).
- ມາດຕາ 02. ມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຊາບ ແລ້ວພ້ອມກັນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຕາມລະດັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- ມາດຕາ 03. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

5 **ເຈົ້າແຂວງ ຫົວພັນ**

ບ່ອນນໍາສົ່ງ:

ພະແນກການອ້ອມຂ້າງແຂວງບ່ອນລະ 1 ສະບັບ.

ທ່ານເຈົ້າເມືອງ 10 ເມືອງທົ່ວແຂວງເມືອງລະ 1 ສະບັບ.

ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 1 ສະບັບ.

ບົດນຳ

ແຂວງຫົວພັນ ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນທາງດ້ານຊະນິດພັນຂອງໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ລຳໄມ້ປ່ອງແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ເປັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ເພີນິເຈີ, ເຄື່ອງຫັດຖະກຳ, ສິ່ງຂອງເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ. ອຸດສາຫະກຳໄມ້ປ່ອງ ໄດ້ພັດທະນາເປັນໄມ້ຖູ່, ໄມ້ປັ້ງອາຫານ, ໄມ້ຈີ້ມແຂ້ວ, ແຜ່ນໄມ້ອັດ, ແຜ່ນໄມ້ວິເນຍ, ເປັນສ່ວນປະກອບຂອງຝຸ່ນເຈ້ຍ, ແຜ່ນເຈ້ຍ, ແຜ່ນແພ ແລະ ຖ່ານໄມ້ປ່ອງ. ສ່ວນໜໍ່ໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນຖືກນຳມາປຸງແຕ່ງເປັນອາຫານພື້ນບ້ານ. ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນອາຫານ, ເປັນຍາພື້ນເມືອງ, ເປັນແຫຼ່ງສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊຸມຊົນ. ຖືວ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີບົດບາດສຳຄັນ ແລະ ຕິດພັນກັບວິຖີການດຳລົງຊີວິດ, ວັດທະນະທຳຂອງປະຊາຊົນແຂວງຫົວພັນ ມາເປັນເວລາຍາວນານ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ ຖືກເອີ້ນວ່າ “ຄຳຂຽວ”.

ໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ແຂວງຫົວພັນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ 2 ໄລຍະ, ເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ໄລຍະທີ 2 (2016-2020) ຂອງຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ, ມີປ່າໄມ້ປ່ອງ 5.253 ເຮັກຕາ ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ 33 ບ້ານ. ເຕັກນິກການປູກໄມ້ປ່ອງ ຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຮັບການສາທິດ-ທົດລອງໂດຍຊາວບ້ານ. ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນ, ໜໍ່ຂົມ, ໜໍ່ຈ້າ, ໜໍ່ຫົກ, ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳຈັກສານ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ແປຮູບ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້. ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດອື່ນໆເຊັ່ນ: ເຫັດກໍ່ແດງ, ເຫັດລິນຈີ, ແຂມ, ໜໍ່ລອຍ ໄດ້ມີການເກັບຊື້ ແລະ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຕິດພັນກັບຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ມີຊາວບ້ານຫຼາຍກວ່າ 2.000 ຄອບຄົວໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ໃນຄະນະດຽວກັນ, ວຽກງານການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍດ້ານເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ແຮງຈູງໃຈໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຂອງຊາວບ້ານຍັງໜ້ອຍ; ການກວດກາຕິດຕາມຂອງພາກລັດຍັງບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ; ສິມິແຮງງານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຍັງບໍ່ສູງ; ຄວາມອາດສາມາດໃນການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຈັດການທຸລະກິດຍັງຈຳກັດ; ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນຍັງຈຳກັດ; ຄ່າຂົນສົ່ງສູງ, ການເກັບຄ່າພັນທະ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆຂ້ອນຂ້າງສູງ; ການອະນຸມັດໂກດ້າເກັບກູ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍວັນ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການບໍ່ສາມາດຜະລິດ ແລະ ແຂ່ງຂັນທາງດ້ານລາຄາກັບຕະຫຼາດສາກົນໄດ້.

ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງອົງການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ (GRET) ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນ ຈາກອົງການພັດທະນາແຫ່ງປະເທດຝູ່ງ (AFD) ແລະ ອົງການເພື່ອການພັດທະນາແຫ່ງປະເທດສະວິດ (SDC). ໂດຍຜ່ານໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ, ແລະ ສະມາຄົມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ສພປຄ) ທີ່ໄດ້ລະດົມທຶນຮອນ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ວິຊາການ ເພື່ອຊ່ວຍຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະໃນການກະກຽມຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄລຍະທີ III (2021-2025). ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໃນ 5 ປີຂ້າງໜ້າ. ມານະໂອກາດນີ້, ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງສູງຕໍ່ທຸກພາກສ່ວນທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ດ້ວຍ.

ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ

ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ສາລະບານ

ຄຳສັບຫຍໍ້	2
I. ພາກສະເໜີ.....	3
1.1 ພາບລວມຂອງແຂວງຫົວພັນ.....	3
1.2 ພາບລວມກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ	4
1.3 ນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ.....	6
1.4 ໂຄງການທີ່ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ	8
II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ II (2016-2020)	9
2.1 ສັງລວມຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄລຍະທີ II (2016-2020)	9
2.2 ທ່າແຮງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ.....	10
2.3 ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	12
III. ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)	14
3.1 ວິໄສທັດໃນການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຮອດປີ 2030	14
3.2 ເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຮອດປີ 2025.....	14
IV. ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)	16
4.1 ແຜນງານທີ 1: ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ	16
4.2 ແຜນງານທີ 2: ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກການຜະລິດ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ ແລະ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນຢ່າງເປັນລະບົບທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.....	19
4.3 ແຜນງານທີ 3: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.....	22
4.4 ແຜນງານທີ 4: ການພັດທະນາການຕະຫຼາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.....	25
4.5 ແຜນງານທີ 5: ການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ເພື່ອສິ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ.....	28
4.6 ແຜນງານທີ 6: ການພັດທະນາສະຖາບັນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ.....	31
V. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	36
5.1 ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂັ້ນແຂວງ.....	36
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ	37
ລາຍຊື່ຂອງແຜນງານ, ແຜນວຽກໃນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນໄລຍະທີ III (2021-2025)	37
ຂັ້ນຕອນການກະກຽມຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະ III (2021- 2025)	38
ລາຍຊື່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະ III (2021-2025)	39
ເອກະສານອ້າງອີງ.....	40

ຄຳສັບຫຍໍ້

AFD	ອົງການພັດທະນາແຫ່ງປະເທດຝຣັ່ງ
BNDA	ສະມາຄົມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
CLiPAD	ໂຄງການປ້ອງກັນດິນຜ່າອາກາດໂດຍຫຼີກລ້ຽງການທຳລາຍປ່າໄມ້
CM	ວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບປະສົມປະສານ
COVID-19	ເຊື້ອພະຍາດປອດອັກເສບສາຍພັນໃໝ່ - 19
DAFO	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ
DDI	ການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດພາຍໃນ
EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ
FDI	ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ
FSC	ສະພາບໍລິຫານປ່າໄມ້ສາກົນ
GDP	ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ
GI	ການຍັ້ງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດ
GIZ	ອົງການພັດທະນາແຫ່ງປະເທດເຢຍລະມັນ
GRET	ອົງການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ
iNGO	ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ
LENS2	ໂຄງການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມລາວ ໄລຍະທີ 2
MAF	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
MDGs	ເປົ້າໝາຍສະຫະສະຫວັດເພື່ອການພັດທະນາ
MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
NAFRI	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ
NTFPs	ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
NUDP	ແຜນພັດທະນາເຂດເນີນສູງ
ODA	ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອການພັດທະນາ
ODOP	ໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ
PAFO	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
PI	ການລົງທຶນຂອງພາກລັດ
REDD+	ຫລຸດຜ່ອນທາດອາຍຜິດເຮືອນແກ້ວຈາກການທຳລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າເຊື້ອມໂຊມ
SDC	ອົງການພັດທະນາ ແລະ ຮ່ວມມືແຫ່ງປະເທດສະວິດ
TABI	ໂຄງການພັດທະນາລະບົບນິເວດຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ
WCS	ອົງການອານຸລັກສັດປ່າ
WWF	ອົງການກອງທຶນອະນຸລັກທຳມະຊາດໂລກ

ກມ ²	ກິໂລຕາແມັດ
ສພຊ	ສະພາແຫ່ງຊາດ
ປປທ	ປະທານປະເທດ
ລບ	ລັດຖະບານ
ສພປຄ	ສະມາຄົມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
ໂດລາ	ໂດລາສະຫະຣັດ (1 ໂດລາ = ປະມານ 9.000 ກີບ, ໃນໄລຍະທ້າຍປີ 2020)

I. ພາກສະເໜີ

1.1 ພາບລວມຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຂວງຫົວພັນ ຕັ້ງຢູ່ພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ, ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 16.500 ກມ². ທິດເໜືອ, ທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ມີຊາຍແດນຕິດກັບແຂວງເຊີນລາ, ແຂວງທັນຮວາ ແລະ ແຂວງເງິນອານ ຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ; ທິດໃຕ້ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ ຕິດກັບແຂວງຊຽງຂວາງ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ແຂວງຫົວພັນ ມີຄວາມສູງຈາກລະດັບໜ້ານໍ້າທະເລ ສະເລ່ຍປະມານ 1.212 ແມັດ, ໂດຍແບ່ງອອກເປັນ 3 ລັກສະນະຄື: ສະພາບຜືນທີ່ຮາບພຽງລຽບຕາມແຄມລ້ອງແມ່ນໍ້າ; ສະພາບຜືນທີ່ໂນນພູຕໍ່າ ແລະ ສະພາບຜືນທີ່ຜູສູງທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍປ່າໄມ້ທໍາມະຊາດ ແລະ ປູກຜິດເນີນສູງ.

ຮູບທີ 1: ແຜນທີ່ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຂວງຫົວພັນ ປະກອບມີ 10 ເມືອງ, 728 ບ້ານ, 51.208 ຄອບຄົວ, ຜົນລະເມືອງທັງໝົດ 300.588 ຄົນ (2020) ແລະ ມີ 9 ຊົນເຜົ່າ. ປະຊາກອນປະມານ 90% ແມ່ນອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຊາວກະສິກອນ-ເຮັດນາ, ເຮັດໄຮ່, ກະສິກໍາປະສົມ, ປູກສາລີ, ປູກຜິດຜັກ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ຂາຍເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ອີງຕາມດໍາລັດ 348/ລບ, ແຂວງຫົວພັນ ມີບ້ານທຸກຍາກ 473 ບ້ານ, ກວມເອົາ 64,97% ຂອງຈໍານວນບ້ານທັງໝົດ ແລະ ມີຄອບຄົວທຸກຍາກ 16.860 ຄອບຄົວ, ກວມເອົາ 32,92% ຂອງຈໍານວນຄອບຄົວທັງໝົດ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີຄອບຄົວພັດທະນາ 36.610 ຄອບຄົວ, ກວມເອົາ 71,49% ຂອງຈໍານວນຄອບຄົວທັງໝົດ.

ແຂວງຫົວພັນ ມີເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ກວມປະມານ 74%, ຜູກກວມ 18% ແລະ ນາກວມ 8% ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງແຂວງ. ໃນປີ 2020, ທົ່ວແຂວງມີປ່າໄມ້ 1.291.736 ເຮັກຕາ, ອັດຕາຄວາມປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ກວມເອົາ 57% ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ. ຮູບແບບການຜະລິດກະສິກໍາຍັງແມ່ນແບບດັ້ງເດີມ, ກະແຈກກະຈາຍ ໂດຍອີງໃສ່ທໍາມະຊາດເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີຄັ້ງທີ VIII (2016-2020), ໃນ 5 ປີລວມຍອດຜະລິດຕະຜົນພາຍໃນ (GDP) ຂອງແຂວງບັນລຸໄດ້ທັງໝົດ 13.784,24 ຕື້ກີບ, ທຽບໃສ່ແຜນການປະຕິບັດໄດ້ 89,67%. ໃນປີ

2020, GDP ຂອງແຂວງສາມາດບັນລຸໄດ້ 3.270,53 ຕື້ກີບ, ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນໄດ້ 10.516.982 ກີບ/ຄົນ/ປີ (1.213 ໂດລາສະຫະລັດ/ຄົນ/ປີ), ດ້ວຍຈັງຫວະອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດສະເລ່ຍໃນລະດັບ 7,44%. ໃນນັ້ນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນລະດັບ 5,15%, ກວມເອົາ 54,85% ຂອງ GDP; ອຸດສາຫະກຳຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນລະດັບ 7,73%, ກວມເອົາ 22,14% ແລະ ການບໍລິການຈະເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນລະດັບ 8,45%, ກວມເອົາ 23,01% ຂອງ GDP ຂອງແຂວງຕາມລຳດັບ¹.

1.2 ພາບລວມກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

ພາບລວມກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ

ໄມ້ປ່ອງ ຈັດຢູ່ໃນຜິດຕະກຸນຫຍ້າ *Poaceae* ໃນຕະກຸນຍ່ອຍ *Bambusoidea*, ຊຶ່ງທົ່ວໂລກມີຫຼາຍກວ່າ 120 ສະກຸນ ແລະ 1.642 ຊະນິດ², ຄາດວ່າຍັງມີອີກຫຼາຍຊະນິດທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນຂົງເຂດອາຊີ ແລະ ແຫຼມອິນດູຈີນ. ໃນ ສປປ ລາວ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ ຍັງມີໜ້ອຍ. ໃນປີ 2020, ໄດ້ມີການສຳຫຼວດຢູ່ 8 ແຂວງພາກເໜືອ ແລະ ພາກກາງຂອງ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງໄດ້ສັງລວມຈຳນວນຊະນິດໄມ້ປ່ອງ ຊຶ່ງມີຫຼາຍກວ່າ 16 ສະກຸນ ແລະ 121 ຊະນິດ³. ໄມ້ປ່ອງ ແຕ່ລະຊະນິດມີຄວາມຍາວ ແລະ ຄວາມໜາແຕກຕ່າງກັນ. ຂະໜາດໜ້າຕ່າງປະມານ 2-3 ຊັງຕີແມັດ ເຖິງ 15-20 ຊັງຕີແມັດ ແລະ ຍາວແຕ່ 3-30 ແມັດ. ໄມ້ປ່ອງ ມີຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຊີວະມວນສູງກວ່າໄມ້ທົ່ວໄປເຖິງ 4-5 ເທົ່າ ແລະ ໃນ 1 ຮອບວຽນຊີວິດຂອງໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນສາມາດຜະລິດຊີວະມວນໄດ້ສູງເຖິງ 70-80 ໂຕນ/ເຮັກຕາ⁴.

ລັກສະນະພິເສດຂອງໄມ້ປ່ອງ ແມ່ນມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ ຈາກການພັດທະນາລະບົບເຫງົ້າ ແລະ ລະບົບຮາກຈຳນວນຫຼາຍ⁵. ນອກນັ້ນ, ໄມ້ປ່ອງຍັງມີໂອກາດເປັນຂີ້ (ອອກດອກ ແລະ ໜາກ), ຊຶ່ງແຕ່ລະຊະນິດຈະໃຊ້ໄລຍະເວລາຕ່າງກັນ. ບາງຊະນິດອາດໃຊ້ເວລາ 5-10 ປີ ຫຼື 70-100 ກວ່າປີ. ຫລັງຈາກເປັນຂີ້ແລ້ວ, ໄມ້ປ່ອງກໍ່ຈະຕາຍໝົດສຸມ ຫຼື ທັງໝົດໃນບໍລິເວນນັ້ນ, ສ່ວນໜາກຂອງໄມ້ປ່ອງ ກໍ່ຈະແຜ່ກະຈາຍ ແລະ ເກີດເບ້ຍໃໝ່ທີ່ສາມາດນຳໄປກຳ ຫຼື ປູກໄດ້. ໄມ້ປ່ອງ ສາມາດຄວບຄຸມການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້ດີ; ເກັບສະສົມກາກບອນສູງ; ພື້ນຜູດິນທີ່ເຊື່ອມໂຊມ; ເປັນແຫຼ່ງທີ່ຢູ່ອາໃສ ແລະ ອາຫານຂອງສັດປ່ານາໆຊະນິດ. ນອກນັ້ນ, ໄມ້ປ່ອງ ຍັງສາມາດຄວບຄຸມການຜື້ນຜູຂອງປ່າເຫຼົ່າ ແລະ ມີສ່ວນໃນການປ້ອງກັນການປ່ຽນແປງທາງດິນຟ້າອາກາດ⁶. ໃນ ສປປ ລາວ, ມີການປົກຫຸ້ມຂອງໄມ້ປ່ອງ ຫຼາຍກວ່າ 2,3% ຂອງປ່າປົກຫຸ້ມທົ່ວປະເທດ⁷.

ແຂວງຫົວພັນ, ເຖິງວ່າຈະອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ ທຳມະຊາດ, ແຕ່ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ຫາກໍ່ລິເລີ່ມໃນລະຍະໜຶ່ງທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ຊຶ່ງເປັນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ກວັນ ເຄິ່ງສຳລັດຮູບ, ຂະໜາດນ້ອຍ, ມຸນຄ່າໜ້ອຍ ແລະ ເປັນຜະລິດຕະພັນແບບງ່າຍດາຍ. ກິດຈະກຳສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນການເກັບໜໍ່ໄມ້, ຈັກສານເຄື່ອງຫັດຖະກຳຢູ່ບາງເມືອງເຊັ່ນ: ວຽງໄຊ, ສີບເບົາ, ຊຳເຫນືອ ແລະ ຫົວເມືອງ. ແຂວງຫົວພັນ ມີເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ ທັງໝົດກວມເອົາ 526.238 ເຮັກຕາ, ໃນນັ້ນ 90% ແມ່ນປ່າໄມ້ປ່ອງ ປະສົມກັບໄມ້ຊະນິດອື່ນໆ, ສ່ວນປ່າໄມ້ປ່ອງ ລ້ວນມີພຽງ 17.870 ເຮັກຕາ.

¹ ອີງຕາມ: ຮ່າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ 5 ປີຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ຂອງແຂວງຫົວພັນ

² ອີງຕາມ: Vorontsova, Clark, Dransfield, Govaerts, & Baker (2016)

³ ອີງຕາມ: ສິງກອນ ໄຊຍະລາດ ແລະ ທິມງານ (2020)

⁴ ອີງຕາມ: Greijmans et al., (2007)

⁵ ອີງຕາມ: Banik 2015; Yuen et al. (2017)

⁶ ອີງຕາມ: Zhou et al. (2005); Nath et al. (2015); Yeasmin et al. (2015); Tu et al. (2017); Lin et al. (2017)

⁷ ອີງຕາມ: MAF (2015)

ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຖິງວ່າຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ຍັງມີປ່າໄມ້ປ່ອງຫຼາຍ, ແຕ່ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ (GRET) ກໍ່ເຫັນໄດ້ບັນຫາຕົ້ນຕໍ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ, ປ່າໜ່ືມ, ປ່າໜ່ືຈຳ ແລະ ປ່າໜ່ືຫົກ. ເປັນຕົ້ນແມ່ນການປ່ຽນແປງດ້ານປະລິມານຂອງໜ່ືມທີ່ຊາວບ້ານເກັບກູ້ໄດ້ ເນື່ອງມາຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບຜິວ, ວິທີການເກັບໜ່ື ແລະ ການປ່ຽນແປງລາຄາຕາມລະດູການ. ໂຄງການຈຶ່ງໄດ້ທົດສອບແນະນຳເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອສາທິດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ໃຫ້ຍືນຍົງ ໂດຍຜ່ານການແບ່ງເຂດ, ຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ພັດທະນາແຜນການຄຸ້ມຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ພ້ອມດຽວກັນ, ໄດ້ມີການສ້າງລະບົບຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ ປະຈຳປີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍຄະນະກຳມະການປ່າໄມ້ປ່ອງບ້ານ, ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (DAFO).

ມາເຖິງໄລຍະທ້າຍຂອງໂຄງການ, ໄດ້ມີການຈັດສັນປ່າໄມ້ປ່ອງ ປະເພດຕ່າງໆຕາມທິດຂອງຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ. ໃນນັ້ນ, ມີປ່າໄມ້ປ່ອງ ຈຳນວນ 5.253 ເຮັກຕາ ໄດ້ຮັບການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງໂດຍປະຊາຊົນຢູ່ 33 ບ້ານ, ໃນ 3 ເມືອງ. ໂຄງການໄດ້ແນະນຳເຕັກນິກການປູກໄມ້ປ່ອງ ທີ່ຊາວບ້ານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສາທິດທິດລອງໂດຍສະເພາະແມ່ນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (Combined Method-CM). ນອກນັ້ນ, ຍັງມີໂຄງການອື່ນໆທີ່ໄດ້ດຳເນີນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຈັດສັນປ່າໄມ້ຂັ້ນບ້ານຢູ່ໃນ 3 ປະເພດປ່າ (ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຜະລິດ) ແລະ ນອກ 3 ປະເພດປ່າ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນໂຄງການ: CLIPAD, TABI, LENS2, SNV, WCS, REDD+ ແລະ NUDP/GIZ.

ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນ: ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊາວບ້ານໄດ້ຫຼາຍກວ່າຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ປະເພດອື່ນໆ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ GDP ຂອງແຂວງໄດ້ສູງສົມຄວນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຈາກການຜະລິດທ້ອງຖິ່ນທີ່ສົ່ງອອກໄປຕະຫຼາດຢູ່ ສສ ຫວຽດນາມ. ແຕ່ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນ ຍັງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະບົບການອອກໂກຕ້າໃນການເກັບຊື້ໄມ້ປ່ອງ ຂອງບັນດາຜູ້ປະກອບການທີ່ຂ້ອນຂ້າງຊັບສິນ; ຂັ້ນຕອນການສົ່ງອອກທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ; ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຂອງຜູ້ປະກອບການ; ລວມໄປເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດປາຍທາງ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນໄລຍະທີ່ມີການລະບາດຂອງເຊື້ອພະຍາດປອດອັກເສບສາຍຜັນໃໝ່ (COVID-19), ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດເກັບຊື້ໄມ້ກວັນຫລຸດລົງຈາກ 10 ກວ່າຫົວໜ່ວຍ ເຫຼືອພຽງແຕ່ 2 ຫົວໜ່ວຍໃນຊ່ວງທ້າຍປີ 2020.

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜ່ືມ ແລະ ໜ່ືຈຳ: ເປັນໜ່ືມທີ່ມີຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າສັ້ນ, ການສັນຈອນ ແລະ ການກະຈາຍທີ່ງ່າຍ, ແຕ່ມີທ່າແຮງໃນການສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນນອກລະດູການຜະລິດກະສິກຳ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເນື່ອງຈາກລະດູການເກັບກູ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງບ້ານຕໍ່ບ້ານ; ຂາດການເກັບຮັກສາຫຼັງການເກັບກູ້; ຄ່າຂົນສົ່ງທີ່ສູງ ແລະ ຂາດການເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດທີ່ດີ, ເຮັດໃຫ້ບາງບ້ານບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜ່ືຫົກ: ແມ່ນອາໃສສົ່ງອອກໄປ ສສ ຫວຽດນາມ ເປັນຕົ້ນຕໍ, ເຖິງວ່າມີຕະຫຼາດພາຍໃນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໜ່ືມໜ່ືຫົກ. ເນື່ອງຈາກການເຊື່ອມໂຍງ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ສສ ຫວຽດນາມ; ລວມທັງບັນຫາຄຸນນະພາບການແປຮູບຂອງຜະລິດຕະພັນໜ່ືຫົກແຫ້ງ; ມູນຄ່າບໍ່ສູງ; ການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຕະຫຼາດທີ່ຍັງບໍ່ແນ່ນອນ, ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜ່ືຫົກ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຍັງບໍ່ຍືນຍົງ.

ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ: ໃນໄລຍະ 5 ປີທີ່ຜ່ານມາ, ຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຍ້ອນຕະຫຼາດພາຍໃນຢູ່ຕົວເມືອງໃຫຍ່ມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຫຼວງຜະບາງ; ບວກກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການເຮັດຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ; ສີໄມ້ລາຍມີໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ມີ ບາງປະເພດຖືວ່າເປັນຜະລິດຕະພັນຊະນິດໃໝ່ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຕະຫຼາດໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງ ເສີມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ແຕ່ກໍ່ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບບັນຫາການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງວັດຖຸດິບຢູ່ບາງບ້ານ; ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມຫັດຖະກຳ; ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ; ຄວາມສົນໃຈຂອງແມ່ຄ້າຄົນກາງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຕາມທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ.

ຕາຕະລາງ 1: ບັນດາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃນໄລຍະຜ່ານມາ, 2019

	ໄມ້ກວັນ	ໜໍ່ຂົມ	ໜໍ່ຈຳ	ໜໍ່ຫົກ	ຫັດຖະກຳ	ລວມ
ຈຳນວນຄອບຄົວ	1.029	836	100	169	560	2.307
ຈຳນວນບ້ານ	28	14	4	5	28	62
GDP (ໂດລາ)	341.638	119.525	18.179	4.413	229.613	713.367
ລາຍຮັບ (ໂດລາ/ຄຄ)	332	143	182	26	410	309
ລະດູການ	ເດືອນ 11-7	ເດືອນ 12-3	ເດືອນ 4-7	ເດືອນ 8-9	ຕະຫຼອດປີ	

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອົງການ GRET, 2019.

ການພັດທະນາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຂວງຫົວພັນ ມີລະບົບນິເວດ ແລະ ມູມສັນຖານທີ່ອຸດົມສົມບູນ ຈຶ່ງເປັນແຂວງໜຶ່ງມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຫຼາຍຊະນິດທີ່ສາມາດສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ໝາກໂປງເປງ, ອ້ອນລົງ, ໝາກຫ້ານ, ມັນແກບ, ດອກແຂມ, ຮາກກູດ, ຫ້ານນາ, ຍານ, ໝາກກຳ, ເຄືອເຍືອງ, ຫວານໃຈ, ໝາກສາມສິບ, ເຄືອກູດ, ໜັງເມືອກ, ເຄືອງສາມຫາງ, ໝາກຫ້ານປັ້ນ, ເຫັດກໍ່ແດງ, ເຫັດລິນຈີ, ໝາກຂາໄກ່, ແລະ ໝາກແໜ່ງ. ນອກນັ້ນ, ຍັງມີໄມ້ເກດສະໜາປູກ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຊະນິດອື່ນໆ. ໃນນັ້ນ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນສົ່ງອອກໄປ ສສ ຫວຽດນາມ, ສປປ ຈີນ ແລະ ປຸງແຕ່ງພາຍໃນປະເທດ. ໃນປີ 2018⁸, ມີຫຼາຍກວ່າ 25 ບໍລິສັດສົ່ງອອກເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຈາກແຂວງຫົວພັນ ແລະ ມີທ່າແຮງທີ່ສາມາດພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນຍົງໄດ້.

1.3 ນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

ຍຸດທະສາດພັດທະນາວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (2016-2020)

ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕະຫຼາດຂອງວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ກາງ, ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ດຳເນີນການວິໃຈ ແລະ ພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ເປັນທ່າແຮງຂອງ ສປປ ລາວ ຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນ: ໄມ້ປ່ອງ, ຜ້າໄໝ, ເຂົ້າອິນຊີ, ປໍສາ ແລະ ກາເຟອິນຊີ. ພ້ອມດຽວກັນ, ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວກໍ່ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ: 1) ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ; 2) ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ; 3) ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາພັດທະນາທຸລະກິດ; 4) ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕະຫຼາດ; 5) ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ

⁸ ອີງຕາມ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ (2019)

ຜູ້ປະກອບກິດຈະການໃໝ່; 6) ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ, ແລະ 7) ນະໂຍບາຍພາສີ-ອາກອນ ແລະ ດ້ານການເງິນ.

ແຜນການດຳເນີນງານສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ (2016-2020)

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນການດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອແນໃສ່ຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳໃນທົ່ວປະເທດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງວິທີການຜະລິດແບບທຳມະຊາດ ມາເປັນວິທີການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ທີ່ຈະພາໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງໃນຕໍ່ໜ້າ; ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກໄດ້ຊົມໃຊ້ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ທັງເປັນການອະນຸລັກ, ຮັກສາເອກະລັກວັດທະນະທຳຂອງຊາດທີ່ບັນພະບູລຸດໄດ້ສ້າງໄວ້ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໃນນັ້ນ, ວິໃສທັດຂອງແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວແມ່ນ: “ໃກ້ຊິດ, ຕິດແທດຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ເພື່ອທຳການຜະລິດເປັນສິນຄ້າໃຫ້ມີຫຼາຍປະເພດ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສິມິແຮງງານອັນປານິດເຂົ້າໃນການຜະລິດ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີວັດທະນະທຳຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ຍືນຍົງ”.

ຍຸດທະສາດພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຮອດປີ 2025 ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ເປົ້າໝາຍຂອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ລວມມີ: ເປົ້າໝາຍທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງແມ່ນແນໃສ່: 1) ສືບຕໍ່ປົກປັກຮັກສາ, ຝື້ນຝູປ່າໄມ້ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາການປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ຢູ່ໃນລະດັບ 70% ຂຶ້ນໄປຮອດປີ 2025; 2) ເລັ່ງໃສ່ການປູກໄມ້ປະເພດຕ່າງໆໃນເຂດດິນເສື່ອມໂຊມ ແລະ ພູປອກໂລ້ນ ໂດຍການປະກອບສ່ວນຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆໃຫ້ໄດ້ 25.000 ເຮັກຕາ; 4) ສູ້ຊົນຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການທຳລາຍປ່າໄມ້ໃຫ້ຫລຸດລົງເຫຼືອ 0,5% ຕໍ່ປີໃນປີ 2025; 6) ຈັດສັນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງປະເພດທີ່ມີມູນຄ່າແບບຍືນຍົງ ໃນເຂດທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ໄດ້ 6.500 ໂຕນ; 7) ຝື້ນຝູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ປ່ອງ ໂດຍສິ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະໜອງໄມ້ປ່ອງໃຫ້ໄດ້ 2.500.000 ລຳ, ສິ່ງເສີມການຜະລິດຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ບັນດາເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີທ່າແຮງ ເພື່ອສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ; ແລະ 9) ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ກອງທຶນພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ໃຫ້ຖືກເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 64/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13/06/2019

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ສະບັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ແມ່ນນະໂຍບາຍຝື້ນຖານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ໃຫ້ໄດ້ 70% ຂອງເນື້ອທີ່ທົ່ວປະເທດ. ໃນນັ້ນ, ແຜນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ປະກອບມີ 2 ລະດັບຄື ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ນອກນັ້ນ, ຍັງໄດ້ກຳນົດລະອຽດອື່ນໆເຊັ່ນ: ມາດຕາ 59, ໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ; ມາດຕາ 60, ການສິ່ງເສີມການປູກໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ; ແລະ ມາດຕາ 63, ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້, ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເພື່ອຄອບຄົວ.

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງຫົວພັນຄັ້ງທີ IX (2021-2025)

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງຫົວພັນ ຄັ້ງທີ IX (ແຜນ IX) ໄດ້ກຳນົດ 5 ທ່າແຮງຄື: ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ຫັດຖະກຳ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ດ້ານພະລັງງານໄຟຟ້າ. ໃນນັ້ນ, ເປົ້າໝາຍຈຸດສຸມ ແລະ ຄາດໝາຍສູ່ຊືນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງລວມມີ: 1) ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດມີການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງຂຶ້ນ, ໂດຍສືບຕໍ່ຫັນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດໄປຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ; ປັບປຸງໂຄງສ້າງເສດຖະກິດໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຕາມຂະແໜງການຜະລິດ-ບໍລິການ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ຕາມທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນຂອງແຂວງ; ສືບຕໍ່ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນມາລົງທຶນໃຫ້ນັບມື້ຫຼາຍຂຶ້ນ; ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງທີ່ມີທ່າແຮງ; 2) ພັດທະນາແຮງງານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ; 3) ຫັນການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກທັນສະໄໝສູງຂຶ້ນ, ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຕິດພັນກັບການປະຕິບັດວຽກງານ 3 ສ້າງຢ່າງແຂງແຮງ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາຜູ້ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ສ້າງ-ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການ, ແຫຼ່ງທຶນ, ເຕັກນິກ, ຕະຫຼາດຄຽງຄູ່ການຊຸກຍູ້ການຜະລິດຕາມທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ; 4) ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ມູມປັນຍາ ແລະ ນະວັດຕະກຳໃໝ່ເຂົ້າໃນການຜະລິດ-ການບໍລິການ ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຖະພາບ, ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ; 5) ສືບຕໍ່ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ ແລະ ພື້ນຖານພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ; 6) ສືບຕໍ່ປັບປຸງ-ສ້າງນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍໃຫ້ຮອງຮັບສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນໄລຍະໃໝ່, ຫັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານລັດຕາມທິດຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ, ກະທັດຮັດ ແລະ ທັນສະໄໝ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ.

1.4 ໂຄງການທີ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ

ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ (GRET)

ໃນໄລຍະປັດຈຸບັນ (2017-2020), ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ ໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ SDC ແລະ AFD, ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອແນໃສ່ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນຂອງບ້ານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ຫວາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊຸມຊົນໃນເຂດຊຸມນະບົດ. ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາ, ໂຄງການໄດ້ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ກວັນ, ໜໍ່ຫົກ, ໜໍ່ຈ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ.

ໂຄງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງອົງການ GRET ແລະ HI-EU UXO

ນັບແຕ່ປີ 2017 ເປັນຕົ້ນມາ, ໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາພິຖິຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນທີ່ຕິດພັນກັບໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຊຶ່ງລວມມີເຫັດກໍ່ແດງ, ແຂມ ແລະ ໜໍ່ລອຍ ສຳລັບຄົນພິການ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ເມືອງຫົວເມືອງ. ກິດຈະກຳຂອງໂຄງການທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າລວມມີ: ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ຍືນຍົງ, ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດເຂົ້າກັບຕະຫຼາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຮັບປະກັນທາງດ້ານຕະຫຼາດ ແລະ ລາຄາ.

II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ II (2016-2020)

2.1 ສັງລວມຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງໄລຍະທີ II (2016-2020)

ບົນພື້ນຖານຂອງຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ 5 ປີ ຄັ້ງທີ I (2011-2015), ແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງຄັ້ງທີ II (2016-2020), ໄດ້ສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍບົດຮຽນ ໂດຍແມ່ນອີງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງຂອງເມືອງຊໍາເໜືອ, ເມືອງວຽງໄຊ ແລະ ເມືອງສີບເບົາ, ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ, ເພື່ອວາງແນວທາງໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ. ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ໄລຍະ ທີ II ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮວບຮວມເອົາພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຢູ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຂົ້າມາເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນລະບົບ. ໃນນັ້ນ, ລວມມີ: ຊາວບ້ານ, ພໍ່ຄ້າ, ນັກລົງທຶນ ແລະ ບັນດາພະແນກການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງຂອງພາກລັດ ທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາ 5 ຊະນິດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ຫັດຖະກຳ ແລະ ເຝີນິເຈີ (ໄມ້ກວັນ, ໄມ້ຫົກ, ໄມ້ລວງ) ແລະ ໜໍ່ໄມ້ດິບ (ໜໍ່ຂົມ ແລະ ໜໍ່ຈໍາສິດ) ສໍາລັບຕະຫຼາດພາຍໃນ. ໜໍ່ໄມ້ແຫ້ງ (ໜໍ່ຫົກ), ຝຸ່ນເຈ້ຍ (ໄມ້ຊາງ), ໄມ້ດິ້ວ ແລະ ໄມ້ຖູ່ (ໄມ້ກວັນ) ສໍາລັບຕະຫຼາດຫວຽດນາມ.

ຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງ ໄລຍະ ທີ II ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບທີ່ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຍືນຍົງ ແລະ ເປັນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ທັງເປັນການອະນຸລັກສະພາບແວດລ້ອມປ່າໄມ້ຢູ່ເຂດເນີນສູງ. ພ້ອມດຽວກັນ, ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງສະບັບດັ່ງກ່າວຮ່ວມກັນ, ໂດຍຜ່ານ 3 ຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍຄື: 1) ສິດທິການຄຸ້ມຄອງ, ຄອບຄອງທີ່ດິນສວນປູກໄມ້ປ່ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; 2) ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດທີ່ສາມາດມີບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ, ການພັດທະນາສວນປູກໄມ້ປ່ອງ, ຂະຫຍາຍການບໍລິການ, ແລະ ພັດທະນາຫັດຖະກຳ ແລະ ຫົວໜ່ວຍແປຮູບທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດຕ່າງໆ; 3) ຮ່ວມມືກັບສູນ-ສະຖາບັນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ ທາງຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ; ພ້ອມທັງມີການປະສານງານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ.

ໃນນັ້ນ, ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ໄລຍະທີ II ໄດ້ກຳນົດຕົວຊີ້ວັດໄວ້ຄື: 1) 5.000 ຄົວເຮືອນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ; 2) ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ການຈັດສັນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມປະເມີນປ່າໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດໃຫ້ໄດ້ 10-30 ບ້ານໃໝ່ ຫຼື 5.000 ເຮັກຕາ; 3) ສ້າງລາຍຮັບ 1 ລ້ານໂດລາຈາກການຂາຍໄມ້ປ່ອງ ພາຍໃນ ແລະ ສິ່ງອອກ. ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາເຫັນໄດ້ວ່າ: ມີເນື້ອທີ່ 5.253 ເຮັກຕາ ໃນ 33 ບ້ານໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ; ມີ 1.482 ຄອບຄົວ (8.145 ຄົນ) ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເປັນຄະນະກຳມະການໄມ້ປ່ອງບ້ານ; 4.013 ຄອບຄົວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄດ້ເປັນສະມາຊິກຂອງ 26 ກຸ່ມຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ, 3 ກຸ່ມປຸງແຕ່ງໜໍ່ຫົກ ແລະ 4 ກຸ່ມໄມ້ກວັນ⁹.

⁹ ອີງຕາມ: ອົງການ GRET (2019). ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງຮ່ວມ

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາໄລຍະທີ II ເຫັນໄດ້ວ່າ: ມີຫຼາຍບ້ານໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມຂຶ້ນຈາກກິດຈະກຳໄມ້ປ່ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສ້າງລາຍຮັບເສີມ; ການຊົມໃຊ້ມີຄວາມຍືນຍົງໂດຍຜ່ານການແປຮູບເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ມີການຄ້າຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ໂດຍຜ່ານການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ທັກສະໃນການເຈລະຈາລາຄາຫຼາຍຂຶ້ນ; ມີການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ມີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງແບບຍືນຍົງ. ສະມາຄົມພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ (ສພຢຄ) ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງເປັນທາງການໃນວັນທີ 07/07/2020 ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

2.2 ທ່າແຮງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

ເນື່ອງຈາກຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ໄລຍະທີ II ຂອງແຂວງຫົວພັນ ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານທີ່ມີໂຄງການສະໜັບສະໜູນ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວຍັງໜ້ອຍ. ຂອບເຂດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍັງຈຳກັດຢູ່ພຽງແຕ່ 3 ເມືອງເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ. ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແນວທາງ ແລະ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຂອງແຂວງຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ຍັງເອື້ອອີງໃສ່ການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ. ບົດບາດຂອງພາກລັດໃນການເປັນຈຸດປະສານງານ ກັບບັນດາໂຄງການ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງຍັງບໍ່ທັນກົມກຽວ. ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຍັງຂາດງົບປະມານໃນການຕິດຕາມກວດກາບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ. ຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງບ້ານຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ຂາດແຮງຈູງໃຈໃນການປະຕິບັດລະບຽບການ, ເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຮັກສາປ່າໄມ້ປ່ອງ ບໍ່ຍືນຍົງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ບາງບ້ານຍັງຂາດການເຜີຍແຜ່ລະບຽບການຕ່າງໆໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ພາຍໃນບ້ານ ແລະ ບ້ານໃກ້ຄຽງຢ່າງເປັນປະຈຳ; ຂາດການກວດກາລາດຕະວນເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດລະບຽບການບໍ່ເປັນຂະບວນ, ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ. ເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການໃນການກະກຽມຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຍັງໃຊ້ເວລາດົນ, ງົບປະມານຫຼາຍ. ນອກນັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊາວບ້ານກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງໄມ້ປ່ອງ ຍັງໜ້ອຍ. ແນວທາງໃນຄຸ້ມຄອງ, ການແບ່ງເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງ ໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວຮັບຜິດຊອບ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນວ່າມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳໄປຜັນຂະຫຍາຍສູ່ວົງກວ້າງໄດ້.

ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ (ຫັດຖະກຳ ແລະ ໜໍ່ໄມ້ແຫ້ງ) ຕິດພັນກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຊາວບ້ານ. ການຜະລິດຂອງບາງຄອບຄົວຍັງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ, ໃນຂະນະທີ່ບາງໄລຍະ ກໍ່ບໍ່ມີຕະຫຼາດທີ່ແນ່ນອນ ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານຂາດຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າປະເພດໜໍ່ໄມ້ສີດ (ໜໍ່ຂົມ ແລະ ໜໍ່ຈ້າ) ແມ່ນອາໃສຕະຫຼາດພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນເປັນສ່ວນໃຫຍ່, ຄວາມອາດສາມາດຂອງກຸ່ມຜະລິດຍັງບໍ່ສູງ.

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານປະລິມານ, ການສະໜອງໄມ້ກວັນ ແລະ ໄມ້ປ່ອງຊະນິດອື່ນໆຍັງຈຳກັດ, ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງເນັ້ນໃສ່ບ້ານທີ່ມີໄມ້ປ່ອງ ຫຼາຍ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຕະຫຼາດໄມ້ກວັນ ແລະ ໜໍ່ໄມ້ຫົກ ຢູ່ ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ຕະຫຼາດອື່ນໆຍັງຈຳກັດ. ໃນໄລຍະ II ຂອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ, ກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບການປູກເສີມ, ປູກໄມ້ລວງ ແມ່ນໜ້ອຍ. ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຊາວບ້ານໃນການປູກເສີມຍັງຈຳກັດ.

ຕາຕະລາງ 2: ສັງລວມທ່າແຮງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍສໍາລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

	ທ່າແຮງ ແລະ ໂອກາດ	ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ
ຫັດຖະກຳ	<ul style="list-style-type: none"> ມີປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ມີຄະນະຊື້ນໍາສະເພາະໄມ້ປ່ອງຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ມີຫຼາຍພາກສ່ວນໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືສະໜັບສະໜູນ. ຊາວກະສິກອນ ມີມູນເຊື້ອໃນການເຮັດຫັດຖະກຳຈັກສານ ແລະ ມີໂອກາດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ. ມີການຈັດຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດຫັດຖະກຳ ຕິດພັນກັບການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊຸມຊົນ. ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍຊະນິດຜະລິດຕະພັນ. 	<ul style="list-style-type: none"> ການຜະລິດຫັດຖະກຳໄມ້ປ່ອງ ຕ້ອງໄດ້ອາໃສຄວາມຊຳນານ, ແຕ່ລາຄາພັດບໍ່ສູງ. ບາງບ້ານເລີ່ມມີບັນຫາຂາດແຄນການນໍາໃຊ້ວັດຖຸດິບ. ກຸ່ມຜະລິດຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ຍັງບໍ່ມີຕົວແບບໃນການຜັນຂະຫຍາຍທັກສະການບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມ. ຄຸນນະພາບຜະລິດຕະພັນຍັງບໍ່ສູງ ແລະ ຍັງບໍ່ມີຫຼາຍຊະນິດ. ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຍັງຫຍຸ້ງຍາກ, ຄ່າຂົນສົ່ງແພງ, ບາງບ້ານບໍ່ມີຜໍ່ຄໍາມາເກັບຊື້. ການສົ່ງເສີມດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການຕະຫຼາດຍັງໜ້ອຍ.
ໄມ້ກວັນ	<ul style="list-style-type: none"> ມີຄະນະຊື້ນໍາສະເພາະ ທີ່ມີບັນດາພະແນກການກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ສືບຕໍ່ໃຫ້ການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມບັນດາກຸ່ມຜະລິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ. ບັນຫາການຂໍ້ໂກດ້າ ແລະ ຄ່າສິນເປືອງເພື່ອການສົ່ງອອກໄດ້ຮັບການສະເໜີ ແລະ ສາມາດປັບປຸງໄດ້. ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດສາມາດຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງສໍາເລັດຮູບ, ສໍາເລັດຮູບ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າ ແລະ ສະໜອງຕະຫຼາດພາຍໃນເຊັ່ນ: ໄມ້ຈີ້ມແຂ້ວ, ໄມ້ທູ່ ແລະ ອື່ນໆ. ມີແຫຼ່ງຊັບພະກອນໄມ້ປ່ອງທໍາມະຊາດ ຢູ່ຫຼາຍເມືອງທີ່ ຄວາມໜາແໜ້ນສູງ ແລະ ລາຄາຖືກທີ່ສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໄດ້. 	<ul style="list-style-type: none"> ຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ຂິດຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງວັດຖຸດິບມີຈໍາກັດ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດສິ່ງອອກ, ໂດຍສະເພາະຕະຫຼາດປາຍທາງຍັງຈໍາກັດ. ອາໃສການສົ່ງອອກໄປຫວຽດນາມ ເປັນຕົ້ນຕໍ, ຍັງບໍ່ມີການຜະລິດສໍາເລັດຮູບພາຍໃນແຂວງ. ການເກັບກູ້ໄມ້ກວັນ ບໍ່ໄປຕາມເຕັກນິກ, ມີການເກັບກູ້ແບບດັບສູນ. ການອະນຸມັດ, ແຈກຍາຍໂກດ້າເກັບກູ້, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຂະບວນການສົ່ງອອກ, ລວມທັງຄ່າສິນເປືອງຕ່າງໆກ່ອນໄດ້ຮັບການສົ່ງອອກຍັງສູງ.
ໜີ້ຂົມ	<ul style="list-style-type: none"> ແຂວງຫົວພັນ ມີປ່າໜີ້ຂົມ ຫຼາຍບ້ານ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບເສີມໃຫ້ຊາວບ້ານໄດ້ເປັນຢ່າງດີ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນອກລະດູການຜະລິດກະສິກໍາ. ການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສົ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໜີ້ຂົມ ສາມາດປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ມີບົດຮຽນຂອງພາກລັດ ແລະ ຊາວບ້ານໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ປ່າໜີ້ຂົມແບບຍືນຍົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກບັນດາໂຄງການທີ່ຜ່ານມາ. 	<ul style="list-style-type: none"> ການປະຕິບັດລະບຽບການພາຍໃນບ້ານ ແລະ ຂອງບ້ານໃກ້ຄຽງຍັງບໍ່ຮັດກຸ່ມ. ການເກັບກູ້ບໍ່ໄປຕາມເຕັກນິກ, ຜົນຜະລິດໜີ້ຂົມຂອງກຸ່ມຫລຸດລົງ, ຂາດເຕັກນິກໃນການຄວບຄຸມຕັກແຕນໄມ້ປ່ອງ. ຜໍ່ຄໍາເກັບຊື້ຍັງກົດລາຄາ, ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຊາວບ້ານ ແລະ ຜໍ່ຄໍາ. ກຸ່ມເກັບກູ້ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ບໍ່ມີລະບົບບັນຊີທີ່ຈະແຈ້ງ, ການລາຍງານຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ. ການອໍານວຍຄວາມສະດວກຈາກອໍານາດການປົກຄອງບ້ານຍັງຈໍາກັດ.

ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ປ່ອງ	<ul style="list-style-type: none"> • ມີທ່າແຮງທີ່ຈະເສີມຂະຫຍາຍການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງອອກໄປສູ່ບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງອື່ນໆ. • ມີເຄື່ອງມື, ວິທີການໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອຈັດສັນເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ. • ມີຫຼາຍພາກສ່ວນໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນພາກລັດ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ພາກທຸລະກິດ, ແລະ ຊາວບ້ານ. • ມີໂອກາດໃນການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ ເປັນສິນຄ້າທົດແທນການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່. • ກຸ່ມຊາວກະສິກອນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ສາມາດພັດທະນາກຸ່ມຜະລິດ, ສະຫະກອນໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້, ພ້ອມທັງປູກໄມ້ປ່ອງ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ. 	<ul style="list-style-type: none"> • ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງ. ການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຂອງພາກລັດຍັງຈຳກັດ. • ການລົງທຶນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄປສູ່ການແປຮູບເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບຍັງໜ້ອຍ. • ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາເຄື່ອງມື ແລະ ກິນໄກທີ່ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ບັນດາເມືອງ ເພື່ອໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະ ເປັນເອກກະພາບ. • ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກທຸລະກິດໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ຍັງຈຳກັດ. ມີການລະບາດຂອງຕົກແຕນໄມ້ປ່ອງ ເຮັດໃຫ້ປະລິມານໄມ້ປ່ອງ ໜ້ອຍລົງ.
ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	<ul style="list-style-type: none"> • ມີເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຫຼາຍຊະນິດ ທີ່ມີທ່າແຮງໃນການສ້າງລາຍຮັບເສີມໃຫ້ຊາວບ້ານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ຍານ, ເຫັດກຳແດງ, ເຫັດລິນຈີ່, ແຂມ ແລະ ຫວາຍ... • ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດມີຄວາມຕ້ອງການຫຼາຍ. ບາງຊະນິດສາມາດແປຮູບ, ເພີ່ມມູນຄ່າໃຫ້ຊາວບ້ານໄດ້. • ເມືອງ ແລະ ແຂວງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຂອງຊຸມຊົນ. • ສພປຄ ມີບົດຮຽນທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ສາມາດເປັນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມທີ່ໃຫ້ບໍລິການ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການພັດທະນາວຽກງານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງໄດ້. 	<ul style="list-style-type: none"> • ບາງບ້ານມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຂາດການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງເພື່ອນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ. • ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະລິມານນ້ຳຝົນ. • ກຸ່ມຊາວກະສິກອນຜູ້ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຍັງມີໜ້ອຍ, ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ທັກສະການແປຮູບຍັງຈຳກັດ. • ຍັງບໍ່ມີອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຜູ້ເກັບຊື້, ມີການຍາດແຍງເກັບຊື້ຂອງຜູ້ຄ້າຄົນກາງ. • ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຕະຫຼາດສິ່ງອອກປາຍ ທາງຍັງຈຳກັດ.

2.3 ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ເຄື່ອງມືໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົບໃຫ້ວິຊາການຂັ້ນເມືອງ, ຄະນະກວດກາລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ. ເຖິງວ່າມີບາງບ້ານ, ກິດຈະກຳ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ທາງບ້ານໄດ້ກຳນົດອອກມາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນລະດູການເປີດ-ປິດປ່າ. ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບຕັດມາດຕະການ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຕິດຕາມກວດກາ: ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້; ການກວດກາລາດຕະເວນ; ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ; ການກຳນົດລະບຽບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນປ່າໄມ້ກວັນ ທີ່ມີການສະໜອງໃຫ້ກັບໂຮງງານ ເພື່ອເປັນການປະເມີນກຳລັງການຜະລິດຂອງໂຮງງານ ແລະ ກ້າວໄປເຖິງການໃຫ້ປະລິມານໂກຕ້າທີ່ເໝາະສົມ.

ຄວນປັບປຸງກົນໄກ, ລະບົບການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແຈກຢາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງ ໂດຍຜ່ານການການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະພາກສ່ວນ. ສືບຕໍ່ເວທີການສົນທະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຕ່າງໆເພື່ອສະເໜີ ແລະ ຫາແນວທາງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ທີ່ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຕ່າງໆພົບພໍ້. ພ້ອມດຽວກັນ, ຄວນສືບຕໍ່ສຶກສາ, ສົ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃໝ່ ທີ່ເຫັນວ່າມີທ່າແຮງເຊັ່ນວ່າ: ທໍ່ດູດ, ໜໍ່ລອຍ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງອື່ນໆ.

ອອກແບບ ແລະ ວາງແຜນກອບວຽກໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນໃນລະດັບສອງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຫັດຖະກຳ, ກຸ່ມໄມ້ກວັນ... ເພື່ອເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດໃນການເຈລະຈາດ້ານລາຄາ ແລະ ຊອກຫາຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຜະລິດ ໃນການກວດກາຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ; ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຕະຫຼາດ; ການບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມ; ການຈັດເກັບຄ່າສະມາຊິກເພື່ອເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບໃຫ້ກຸ່ມ; ການໝູນໃຊ້ກອງທຶນກຸ່ມ ແລະ ຕິດຕໍ່ປະສານງານກັບພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ທົບທວນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ປັບປຸງກົນໄກກ່ຽວກັບການອອກໂກຕ້າເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ກະທັດຮັດ, ທັນເວລາ, ເປັນເອກະພາບ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສພປຄ ເພື່ອຍົກລະດັບທັກສະຕ່າງໆໃນການບໍລິຫານຈັດການດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງສະມາຄົມ, ການວາງແຜນ, ການຂຽນບົດສະເໜີໂຄງການ, ການລາຍງານ ແລະ ທັກສະການໃຫ້ບໍລິການຕໍ່ຊຸມຊົນ.

III. ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)

3.1 ວິໄສທັດໃນການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຮອດປີ 2030

ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ, ເປັນເສດຖະກິດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງເປັນຮູບປະທຳເຂົ້າ ໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາຊືນນະບົດຕາມທິດທາງພັດທະນາສີຂຽວ. ສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ທີ່ຕິດພັນກັບການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ທ້ອງຖິ່ນ, ພ້ອມທັງມີນະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ເອື້ອອຳນວຍຂອງພາກລັດຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ມີຈຸດສຸມ.

ກອບທິດທາງເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)

3.2 ເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຮອດປີ 2025

- ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງມີແຜນການ, ຕິດພັນກັບ ການຝຶນຝູ, ການຜະລິດເບ້ຍໄມ້ ແລະ ປຸກຂະຫຍາຍ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແນວທາງການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້ ທົ່ວປະເທດໃຫ້ໄດ້ 70%, ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າຂອງຊຸມຊົນ, ພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ.
- ການສາທິດທົດລອງ ແລະ ການຜັນຂະຫຍາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໃຈ, ເຕັກນິກວິຊາການເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ມີຈຸດສຸມໃນຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ. ການຈັດສັນຄຸ້ມ ຄອງ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຢ່າງເປັນລະບົບ.

- ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ທັກສະຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການທ້ອງຖິ່ນດ້ານຕ່າງໆໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ບົນພື້ນຖານຂອງການຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດທີ່ເປັນທຳໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ. ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ການຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ.
- ນະໂຍບາຍເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການລົງທຶນໃນວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງບົນພື້ນຖານຂອງການບໍລິຫານຈັດການລະບົບໂກຕ້າ, ການເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການສົ່ງອອກ ແລະ ການບໍລິການຂອງພາກລັດທີ່ກະທັດຮັດ, ທັນເວລາ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.
- ສູນ-ສະຖາບັນ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ-ໜ້າທີ່ ແລະ ການປະສານງານຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ, ໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄດ້ຮັບການຍົກສູງ, ເປັນເຈົ້າການ, ຊັດເຈນ ແລະ ເປັນລະບົບ.

IV. ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)

4.1 ແຜນງານທີ 1: ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ

ແຜນວຽກທີ 1: ການສັງລວມ, ປັບປຸງເຄື່ອງມື-ວິທີການເພື່ອຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ຍືນຍົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາເຄື່ອງມື-ວິທີການຕ່າງໆໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເອກະພາບ, ບາງເຂດຍັງມີການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫໍ່ໄມ້ແບບມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະສູນພັນ. ຊຶ່ງມັນສະແດງອອກຢູ່ບາງເຂດຍັງມີການຕັດໄມ້-ຖາງປ່າຊະຊາຍ, ຕັດໄມ້ປ່ອງທີ່ມີອາຍຸອ່ອນບໍ່ເຖິງ 3 ປີ, ຕັດແບບບໍ່ຈິ່ງ, ບາງເຂດຍັງມີໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ບາງເຂດມີການຫັນປ່ຽນພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ ມາເປັນພື້ນທີ່ກະສິກຳປູກພືດເສດຖະກິດ, ບາງເຂດຍັງມີການລັກລອບເຂົ້າປ່າເພື່ອລ່າສັດ. ການລາດຕະເວນຂອງບ້ານຍັງບໍ່ເປັນປົກກະຕິຍ້ອນຂາດງົບປະມານໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຂາດແຮງຈູງໃຈໃນການປະຕິ ບັດລະບຽບການ.

ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອທົບທວນ, ສັງລວມບົດຮຽນ, ດັດປັບບັນດາເຄື່ອງມື-ວິທີການໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ກະທັດຫັດ, ມີປະສິດທິຜົນເປັນຮູບປະທຳແບບຍືນຍົງ ໂດຍຜ່ານການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີການທວນຄືນ, ສັງລວມ, ປັບຕັດເຄື່ອງມື-ວິທີການໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນທີ່ຍຸດທະສາດໄລຍະທີ II ແລະ ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜ່ານມາ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນວິທີການປະສົມປະສານ ທີ່ອົງການ GRET ໄດ້ແນະນຳໃນໄລຍະຜ່ານມາ.
- ມີຄຸ້ມ-ເຄື່ອງມືການຮຽນຮູ້ເຕັກນິກການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການບົວລະບັດຮັກສາ, ການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍການຝຶກ-ການຮຽນໄດ້ໂດຍຊາວບ້ານເອງ ໂດຍຜ່ານໂຮງຮຽນຊາວບ້ານ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມ.
- ມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນລະອຽດໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງລະບົບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ.
- ມີການຫລຸດຜ່ອນການຕັດໄມ້ປ່ອງທຳມະຊາດແບບຊະຊາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກນິກການຕັດໄມ້ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ໂດຍຜ່ານຖານພາຍໃນປີ 2025.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສ້າງທີມງານດ້ານວິຊາການຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອທົບທວນຄືນ, ສັງລວມເຄື່ອງມື-ວິທີການທີ່ຈັດຕັ້ງຜ່ານມາໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ໂດຍອີງຕາມວິທີການທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງຜ່ານມາໃນຍຸດທະສາດໄລຍະທີ II ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິທີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບປະສົມປະສານ (CM).
- ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືສັງລວມໄດ້, ປັບປຸງຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ກະທັດຫັດ, ປະຍັດງົບປະມານ ແລະ ເວລາເພື່ອສຳຫຼວດ, ວາງແຜນ, ຈັດສັນທີ່ດິນຢູ່ບ້ານທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອຝຶນຝູ, ຕິດຕາມກວດກາບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ

ຄຸ້ມຄອງແລ້ວ ແລະ ບ້ານທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ພ້ອມທັງມີມາດຕະການ, ລະບຽບໃນການປະຕິບັດຢ່າງ ຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນລະບົບ.

- ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງລະບຽບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ກະທັດຫັດ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ພ້ອມ ທັງຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຢ່າງເປັນປະຈຳ ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນດາລະບຽບ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ຕິດຜັນກັບແຜນວຽກຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເມືອງ.
- ສ້າງຖານຂໍ້ມູນໃນລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າ ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງລະດູການເກັບກູ້.

ແຜນວຽກທີ 2: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນຍົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແຮງຈູງໃຈ, ການຝຶກອົບຮົມເຜີຍແຜ່ການປະຕິບັດລະບຽບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງຊາວບ້ານສ່ວນຫຼາຍຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ຍັງບໍ່ເປັນປົກກະຕິ, ບໍ່ກວ້າງຂວາງ ເຮັດໃຫ້ພາລະບົດ ບາດຂອງໜ່ວຍງານລາດຕະເວນຂອງບ້ານບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ. ການຕິດຕາມຊີ້ນຳຈາກພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ຕໍ່ ເນື່ອງ, ຂາດງົບປະມານ ແລະ ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.

ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊາວບ້ານໃນການປະຕິບັດລະບຽບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ມີຈຸດສຸມ ແລະ ເຮັດເປັນປະຈຳ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ລະດູການເກັບກູ້. ສ້າງ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ບ້ານຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ສ້າງບ້ານຕົວແບບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບຍືນຍົງ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ໃນບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ, ຊາວບ້ານທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ເຕັກນິກ, ລະບຽບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງ ປ່າຂອງດົງ, ການບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ການເກັບກູ້. ມີການແລກປ່ຽນບົດຮຽນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງ ປ່າຂອງດົງ, ການບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ການເກັບກູ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 1.000 ເທື່ອຄົນແຕ່ປີ 2021-2025, ຈາກຕົວເລກ 1.482 ຄອບຄົວ, 8.145 ຄົນໃນປີ 2020.
- ເພດຍິງໄດ້ຮຽນຮູ້ເຕັກນິກການບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ການເກັບກູ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພີ່ມຂຶ້ນ 500 ຄົນ, ຈາກຕົວເລກພື້ນຖານໃນປີ 2020.
- ຮອດປີ 2025, ມີບ້ານຕົວແບບຢ່າງໜ້ອຍ 10 ບ້ານທີ່ມີຄະນະກວດກາລາດຕະເວນໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ດຳເນີນເປັນປົກກະຕິ ໂດຍການນຳໃຊ້ກອງທຶນປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງບ້ານ.
- ພາກລັດໃຫ້ການຕິດຕາມກວດກາປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຢ່າງເປັນປົກກະຕິຢ່າງຕໍ່າປີລະ 1 ຄັ້ງ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຜະນັກງານວິຊາການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ. ສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍບົດຮຽນການຈັດສັນຄຸ້ມ ຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ມີພາຍໃນແຂວງໃຫ້ກວ້າງອອກ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບເຊັ່ນ: ຝຶກຢູ່ຫ້ອງຮຽນ, ຝຶກ

ກັບທີ່ກັບວຽກຕົວຈິງ, ຫັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນບົດຮຽນລະຫວ່າງຊາວບ້ານ ໂດຍຜ່ານໂຮງຮຽນຊາວບ້ານ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງເພດຍິງ.

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ໜ່ວຍງານກວດກາລາດຕະເວນຂອງບ້ານ ໂດຍມີແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍ 30% ໃນການຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບ, ລວມທັງການວາງແຜນການເກັບກູ້ແບບຍືນຍົງ ພາຍໃຕ້ການນຳພາ, ຕິດຕາມກວດກາຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເມືອງ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານໃຫ້ຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂັ້ນບ້ານຂອງບ້ານຈຸດສຸມ, ບ້ານຕົວແບບ ໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຮັບປະກັນມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງເພດຍິງ ຢ່າງຕໍ່າ 30%.
- ສ້າງກອງທຶນເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ.

ແຜນວຽກທີ 3: ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ, ປະລິມານຂອງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງ ຍ້ອນມີການນຳໃຊ້ແບບມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະດັບສູນ, ຍ້ອນບໍ່ທັນມີການຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ແບບຍືນຍົງ. ຜ່ານມາ, ເນື້ອທີ່ທີ່ຖືກຈັດສັນຍັງບໍ່ຫຼາຍ ແລະ ບາງເຂດມີການທັບຊ້ອນລະຫວ່າງບ້ານຕໍ່ບ້ານ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄຸ້ມຄອງ. ຍັງບໍ່ມີລະບົບຖານຂໍ້ມູນລະອຽດໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ລາຍງານ.

ຈຸດປະສົງ: ເພື່ອຮັກສາ ແລະ ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ ໃຫ້ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ, ຫລຸດຜ່ອນການນຳໃຊ້ແບບມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະດັບສູນ, ຫລຸດຜ່ອນການຄຸກຄາມຈາກການບຸກເບີກປູກຜິດເສດຖະກິດອື່ນປ່ຽນແທນ. ເພີ່ມ ແລະ ກຳນົດຈະແຈ້ງເນື້ອທີ່ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ສະດວກໃນການຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ, ພ້ອມທັງມີຖານຂໍ້ມູນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ລະບົບການລາຍງານທີ່ລະອຽດ, ຊັດເຈນ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີການປົກປັກຮັກສາເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນແລ້ວ, ເພີ່ມເນື້ອທີ່ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເປັນ 10.000 ຮຕ ໃນລະຫວ່າງປີ 2021-2025, ຈາກຕົວເລກພື້ນຖານ 5.253 ຮຕ (ໃນ 33 ບ້ານ) ໃນປີ 2020.
- ມີການຕິດຕາມກວດກາ, ລາດຕະເວນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງເປັນປົກກະຕິ.
- ມີບ້ານຕົວແບບໃນການຂະຫຍາຍ, ຕິດຕາມກວດກາ, ລາດຕະເວນ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງເພີ່ມຂຶ້ນຕື່ມຢ່າງໜ້ອຍ 10 ບ້ານ.
- ການເກັບກູ້ຜົນຜະລິດປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຈາກເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 10% ຕໍ່ປີ.
- ມີຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ລວມທັງເນື້ອທີ່ປູກປ່າໄມ້ປ່ອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການອັບເດດທຸກປີ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ລະດູການເກັບກູ້ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສືບຕໍ່ກຳນົດ ແລະ ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ໂດຍສົມທົບກັບການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ວິທີການປະສົມປະສານທີ່ອົງການ GRET ໄດ້ແນະນຳໃນໄລຍະຜ່ານມາ.
- ສ້າງບ້ານຕົວແບບໃນການຂະຫຍາຍ, ຕິດຕາມກວດກາ, ລາດຕະເວນ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນຍົງ ຢູ່ເມືອງທີ່ມີທ່າແຮງ.
- ຈັດຝັກອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່ວິທີການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຈາກເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ.
- ດຳເນີນການຕິດຕາມກວດກາ, ລາດຕະເວນຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ ເປັນປົກກະຕິ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ລະດູການຜະລິດ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.
- ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະສະເພາະຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງທີ່ຕິດພັນກັບແຜນວຽກຂອງ PAFO/DAFOs, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ, ພ້ອມທັງແຕ່ຕັ້ງວິຊາການຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມຕົວເລກ-ຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ.

4.2 ແຜນງານທີ 2: ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກການຜະລິດ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ ແລະ ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນຢ່າງເປັນລະບົບທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 4: ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເພື່ອການພັດທະນາສະເພາະດ້ານກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງໜ້ອຍ, ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າຍັງບໍ່ເປັນລັກສະນະເຕັກນິກສະເພາະດ້ານ ແລະ ການໝູນໃຊ້ກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນຍັງຈຳກັດ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກັບກູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຈາກທຳມະຊາດ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຄວາມເໝາະສົມທາງດ້ານດິນຜ້າອາກາດ, ລະບົບນິເວດ, ພະຍາດແມງໄມ້, ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ເຕັກນິກການບົວລະບັດຮັກສາກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງມີໜ້ອຍ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອກຳນົດ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ, ສະເພາະດ້ານ, ມີຈຸດສຸມ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຍືນຍົງ, ຊຶ່ງລວມທັງໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ສວນປູກ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳສະເພາະ ໃນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ເພື່ອການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ - ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.
- ມີຜົນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 5 ເຕັກນິກ.
- ມີຜົນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ສາມາດໝູນໃຊ້ ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ລວມທັງຈາກແຫຼ່ງທຳມະຊາດ ແລະ ສວນປູກ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ລະດົມທຶນຈາກພາກລັດ, ໂຄງການພັດທະນາ ແລະ ພາກທຸລະກິດ ໃນການສ້າງກອງທຶນຄວ້າກ່ຽວກັບວຽກງານ ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສະເພາະ.
- ສົມທົບ ກັບ ສະຖາບັນຄວ້າ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງເປັນ ໂຄງການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດສະເພາະກ່ຽວກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.
- ຈັດງານສຳມະນາ, ເວທີປຶກສາຫາລືດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນໃນການຄວ້າເພື່ອ ການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ປະຈຳແຕ່ລະປີ.

ແຜນວຽກທີ 5: ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກວິຊາການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນການຄວ້າດ້ານເຕັກນິກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຍັງຈຳກັດ, ຍັງບໍ່ທັນຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ. ຜົນຂອງການຄວ້າບາງຢ່າງບໍ່ສອດຄອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເຮັດໃຫ້ຊາວບ້ານສ່ວນຫຼາຍບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການປູກ ແລະ ເກັບກູ້ແບບຍືນຍົງ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍຜົນການສຶກສາຄວ້າດ້ານເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ດ້ວຍຜ່ານການສາທິດຜົນຂອງການຄວ້າໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ສ້າງກົນໄກການຄວ້າ ແລະ ການສົ່ງເສີມຢ່າງເປັນລະບົບຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ຕິດແທດກັນ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີໂຄງການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດເຕັກນິກການຜະລິດໃໝ່ກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງໜ້ອຍ 5 ເຕັກນິກ ທີ່ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.
- ມີຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບເຕັກນິກການຜະລິດໃໝ່ ທີ່ສາມາດນຳໄປສົ່ງເສີມ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍໄດ້ ຢ່າງໜ້ອຍ 5 ເຕັກນິກ.
- ມີກົນໄກ, ລະບົບການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດ-ສົ່ງເສີມຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ຕິດຜັນ ແລະ ໄປລວງດຽວກັນ.
- ມີການນຳໃຊ້ຜົນການຄວ້າເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເຂົ້າໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ລວມທັງສ່ວນປູກຢ່າງໜ້ອຍ 5% ຂອງເນື້ອທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປູກເສີມທັງໝົດ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ລະດົມທຶນ ແລະ ວິຊາການຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນ ເພື່ອກຳນົດໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດເຕັກນິກການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ການແນະນຳແນວພັນໃໝ່, ການກຳເບ້ຍ, ສາທິດເຕັກນິກການປູກ, ການບົວລະບັດຮັກສາສ່ວນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງບາງຊະນິດທີ່ເໝາະສົມ.
- ດຳເນີນການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດ-ສົ່ງເສີມເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ລວມທັງສ່ວນປູກຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ນຳເອົາຜົນຂອງການຄວ້າ-ທົດລອງ-ສາທິດ-ສົ່ງເສີມຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ມາສ້າງເປັນຄູ່ມືລະອຽດ, ກະທັດຫັດ, ເຂົ້າໃຈງ່າຍ, ເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍໃນວົງກ້ວາງ.

- ສ້າງກົນໄກການສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນຂອງການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃໝ່ໆເຫຼົ່ານັ້ນ ຢ່າງເປັນລະບົບຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຊຸມຊົນໃຫ້ຕິດພັນ, ໄປລວງດຽວກັນ, ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ແຜນວຽກທີ 6: ການວາງແຜນນຳໃຊ້, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຕິດພັນກັບປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ມີຫຼາຍເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນປະປົນກັບປ່າໄມ້ຫຼາຍຊະນິດ, ບາງເຂດຍັງມີເນື້ອທີ່ທີ່ບໍ່ຊ້ອນລະຫວ່າງປະເພດປ່າ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນກັບພື້ນທີ່ຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ. ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ຍັງບໍ່ແຈ້ງ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ຮູບແບບການວາງແຜນ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການນຳໃຊ້ຜົນຂອງການວາງແຜນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງບໍ່ມີລະບົບທີ່ລະອຽດ ແລະ ຊັດເຈນ.

ວັດຖຸປະສົງ: ປົນພື້ນຖານຂອງການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດປ່າໄມ້ປ່ອງໃຫ້ແຈ້ງ ລະຫວ່າງປະເພດປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ເຂດປ່າທຳການຜະລິດ. ມີແຜນທີ່, ກຳນົດເຂດແດນແຈ້ງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ, ລວມທັງມີການກຳນົດລະອຽດສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 50 ບ້ານ, ລວມທັງບ້ານທີ່ໄດ້ຜ່ານການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບປະສົມປະສານ (CM) ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຫຼື ວິທີການອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງຢູ່ໃນແຜນວຽກທີ 1 ເພີ່ມອີກ 20 ບ້ານ, ຈາກຕົວເລກພື້ນຖານ 33 ບ້ານໃນປີ 2020.
- ມີແຜນທີ່-ຂໍ້ມູນ-ຕົວເລກ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນຂອງເຂດພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງບ້ານທີ່ກຳນົດແຈ້ງຂອງບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ. ພ້ອມທັງມີນິຕິກຳຄຸ້ມຄອງບໍ່ໃຫ້ຫັນເປັນປ່າຜະລິດ ເພື່ອປຸກພຶດເສດຖະກິດອື່ນໆ.
- ມີການກຳນົດແຈ້ງກ່ຽວກັບສິດໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນຢູ່ບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ມີລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ, ມີວິຊາການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງຮັບຜິດຊອບຖານຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ທີ່ຕິດພັນກັບແຜນວຽກທີ 3.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ຜັນຂະຫຍາຍຫາບ້ານທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການວາງແຜນນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອກຳນົດລະອຽດເຂດພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ຊັດເຈນ.
- ຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ເປັນນິຕິກຳໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ເຂັ້ມງວດ.
- ປະສານສົມທົບກັບແຕ່ລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສຳຫຼວດ, ມອບສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ແຈ້ງ.
- ສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສວນໄມ້ປ່ອງ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ, ພ້ອມທັງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນບ້ານ, ວິຊາການຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ.

4.3 ແຜນງານທີ 3: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 7: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນໃນການປູກ, ຜະລິດ, ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ເຕັກນິກການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງເປັນສິ່ງໃໝ່ສໍາລັບຊາວບ້ານ. ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກການຜະລິດແບບຍືນຍົງ ເພື່ອພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ ເພື່ອແລກປ່ຽນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ. ໃນຂະນະທີ່ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ຍັງມີຄວາມສາມາດຈຳກັດໃນການບໍລິຫານກຸ່ມ, ລວມທັງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການຕ່າງໆ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບທັກສະການບໍລິຫານກຸ່ມ, ລວມທັງດ້ານເຕັກນິກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນແນວຜັນໄມ້ປ່ອງຊະນິດໃໝ່, ວິທີການກ້າເບ້ຍ, ການປູກ, ບົວລະບັດຮັກສາ ລວມທັງການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຮັບປະກັນທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບແບບຍືນຍົງ. ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ເປັນຕົວແບບ ແລະ ພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມ ແລະ ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຮັບປະກັນທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບແບບຍືນຍົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຕາມມາກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງໜ້ອຍ 10 ກຸ່ມ ແຕ່ປີ 2021-2025.
- ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຕິດພັນກັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 5 ກຸ່ມ ແຕ່ປີ 2021-2025. ສະມາຊິກກຸ່ມມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 50% ຈາກການຜະລິດ, ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃນປີ 2025, ທຽບໃສ່ຕົວເລກຜື່ນຖານໃນປີ 2020.
- ກຸ່ມຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ (ສາມາດບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມດ້ວຍຕົວເອງ) ແລະ ສາມາດຖ່າຍທອດບົດຮຽນ ດ້ານບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມ, ດ້ານເຕັກນິກການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ໃນນັ້ນ ມີເພດຍິງເປັນສະມາຊິກກຸ່ມຢ່າງໜ້ອຍ 30%.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ສົ່ງເສີມກຸ່ມຊາວກະສິກອນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານການບໍລິຫານຈັດການຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ລມຕ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເລກທີ 2984 ຫຼື ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກຸ່ມ ແລະ ສະຫະກອນ ເລກທີ 606/ລບ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບເຊັ່ນ: ຈັດຝຶກອົບຮົມ, ຝຶກ-ຮຽນກັບທີ່, ຈັດທັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນບົດຮຽນການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ດ້ານເຕັກນິກ ໂດຍສະເພາະ ແນວຜັນໄມ້ປ່ອງຊະນິດໃໝ່, ວິທີການກ້າເບ້ຍ, ການປູກ, ບົວລະບັດຮັກສາ ລວມທັງການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຮັບປະກັນທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ແບບຍືນຍົງ ພາຍໃຕ້ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມເຊັ່ນ: ສພປຄ.

- ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມເພື່ອຜະລິດ, ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຕິດພັນກັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຢ່າງໜ້ອຍ 10 ກຸ່ມ. ມີກອງທຶນກຸ່ມທີ່ໄດ້ຈາກການເກັບຄ່າສະມາຊິກ, ຄ່າປະກອບສ່ວນຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ, ໂດຍຜ່ານການວາງເງື່ອນໄຂລະອຽດສໍາລັບຊາວບ້ານທີ່ຈະມາເປັນສະມາຊິກກຸ່ມ.

ແຜນວຽກທີ 8: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັກສະດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂັ້ນຫຼັງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ຊາວບ້ານ ແລະ ຊາວຄ້າຂາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງເຕັມທີ່, ສ່ວນຫຼາຍຍັງເປັນພຽງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ເກັບຊື້ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານລາຄາ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄຸນນະພາບ ແລະ ການແປຮູບ). ບາງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງເປັນຮູບແບບວັດຖຸດິບ ບໍ່ມີການແປຮູບເພີ່ມມູນຄ່າ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຊື້-ຂາຍ ຍັງບໍ່ທັນເປັນທໍາເທົ່າທີ່ຄວນ, ບໍ່ເປັນຂະບວນການ, ເປັນຕ່ອງໂສ້ທີ່ຍືນຍົງ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊາວບ້ານ ແລະ ຊາວຄ້າຂາຍໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງເຕັມຄວາມສາມາດ, ດ້ວຍການສ້າງເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ເກັບຊື້. ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານລາຄາ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດທີ່ຕິດພັນກັບປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າມີຄວາມເປັນທໍາຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເຮັດໃຫ້ມີການແປຮູບເພີ່ມມູນຄ່າໂດຍຜ່ານການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືການຜະລິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຮອດປີ 2025, ມີກຸ່ມຜູ້ຜະລິດຢ່າງໜ້ອຍ 10 ກຸ່ມ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ເກັບຊື້ 3 ກຸ່ມ ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມຜູ້ປະກອບການຕົວແບບ ທີ່ມີທັກສະດ້ານການຕະຫຼາດ, ການດໍາເນີນ-ການວາງແຜນທຸລະກິດ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໄດ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
- ມີຖານຂໍ້ມູນ, ມີການສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານລາຄາ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ທີ່ຕິດພັນກັບປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຜະລິດຕະພັນ, ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ການຊື້-ຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີຄວາມເປັນທໍາ.
- ຊາວບ້ານ, ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງໜ້ອຍມີລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ 50% ຈາກຕົວເລກພື້ນຖານໃນປີ 2020.
- ມີການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມື ເພື່ອຜະລິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ, ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ປະຢັດເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດຢ່າງໜ້ອຍ 25%.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຈັດເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ປະກອບການ (ກຸ່ມຜູ້ເກັບຊື້) ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນກຸ່ມຕົວແບບ. ຈັດຕັ້ງການຝຶກອົບຮົມຫຼາຍຮູບແບບເຊັ່ນ: ຝຶກໃນທ້ອງຮຽນ, ຝຶກກັບວຽກຕົວຈິງ, ຫັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ກ່ຽວກັບທັກສະການກວດສອບຄຸນນະພາບ, ການແປຮູບເພີ່ມມູນຄ່າ, ການຕະຫຼາດ, ການວາງແຜນການຜະລິດ-ການດໍາເນີນທຸລະກິດ.

- ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ສົມທົບກັບແຜນງານຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນດ້ານລາຄາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນການຮັບຂໍ້ມູນຂອງທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ກະດານຂ່າວ, ໃບປິວ, ຈົດໝາຍຂ່າວ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.
- ສົ່ງເສີມການແປຮູບເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າກັບທີ່ ແລະ ການກວດສອບຄຸນນະພາບໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເພື່ອເປັນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ຊາວບ້ານ.
- ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງກອງທຶນດອກເບ້ຍຕ່ຳ ແລະ ໄລຍະຍາວ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ແຜນວຽກທີ 9: ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ບັນດາສະມາຄົມ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຍັງມີບົດບາດຈຳກັດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ມີການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຢ່າງເປັນຂະບວນການ, ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຊຸມຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດຢ່າງເຕັມທີ່.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອເປັນການໝູນໃຊ້ທຸກກຳລັງແຮງຂອງສັງຄົມໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຢ່າງເປັນຂະບວນ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຕ່າງໆທີ່ມີບົດຮຽນທີ່ຫຼາກຫຼາຍເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສພປຄ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ສພປຄ ໄດ້ຍົກລະດັບທັກສະຕ່າງໆໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໃຫ້ຍືນຍົງ.
- ມີການເຂົ້າຮ່ວມຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຕ່າງໆໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງໜ້ອຍ 3 ອົງກອນ, ທີ່ຕິດພັນກັບການຜະລິດ, ແປຮູບ, ການຕະຫຼາດ, ປະສານງານດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ.
- ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ມີຄວາມຍືນຍົງ, ສາມາດຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເປັນສິນຄ້າຢ່າງເປັນຂະບວນ, ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ສັງຄົມຊົນນະບົດຢ່າງເຕັມທີ່.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນຍົກລະດັບທັກສະຕ່າງໆໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສພປຄ ດ້ານການບໍລິຫານຈັດການດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງສະມາຄົມ, ການວາງແຜນ, ການຂຽນບົດສະເໜີໂຄງການ, ການລາຍງານ ແລະ ທັກສະການໃຫ້ບໍລິການຕໍ່ຊຸມຊົນ.
- ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມຕ່າງໆ ໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ດົງດູດບັນດາສະມາຄົມຜູ້ຜະລິດ, ແປຮູບ, ການຕະຫຼາດ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເປັນຂະບວນ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາສະມາຄົມໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງກົມກຽວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງເປັນຂະບວນ ແຕ່ຕົ້ນນ້ຳ, ກາງນ້ຳ ແລະ ປາຍນ້ຳ. ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ.

4.4 ແຜນງານທີ 4: ການພັດທະນາການຕະຫຼາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 10: ການພັດທະນາການຕະຫຼາດພາຍໃນສໍາລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນຍັງຈຳກັດຫຼາຍ. ໃນຂະນະທີ່ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງຕ້ອງອາໄສຜູ້ເກັບຊື້ປາຍທາງ, ເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຈາກທ້ອງຖິ່ນມີລາຄາຕໍ່າ. ການບໍລິຫານຈັດການຂອງກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນຍັງມີລັກສະນະແບບຄອບຄົວ, ຍັງບໍ່ໄດ້ຫັນເປັນວິສາຫະກິດທີ່ມີລະບົບລະອຽດ. ການວາງແຜນການຜະລິດ, ແຜນການຕະຫຼາດ ແລະ ແຜນທຸລະກິດຍັງຈຳກັດ. ນອກນັ້ນ, ທັກສະ ແລະ ໂອກາດໃນການໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າຫາຕະຫຼາດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງຈຳກັດ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນ, ຕິດພັນກັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການບໍລິຫານຈັດການກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ໃຫ້ເຫັນເປັນວິສາຫະກິດເທື່ອລະກ້າວ. ສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຕິດພັນກັບງານບຸນປະເພນີ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ພາຍໃນແຂວງ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດຢ່າງໜ້ອຍ 85% ແຕ່ປີ 2021-2025. ສາມາດສະໜອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງສະໜໍາສະເໝີຕາມປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ຕະຫຼາດຕ້ອງການ.
- ມີລະບົບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງການຕະຫຼາດທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເພື່ອພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ທີ່ຕິດພັນກັບແຜນວຽກທີ 8.
- ຕ່ອງໂສ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມີການເຊື່ອມໂຍງທີ່ດີລະຫວ່າງຜູ້ເກັບກູ້, ຜະລິດ, ແປຮູບ, ຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ, ພ້ອມທັງມີການປັບປຸງຄຸນນະພາບກົງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.
- ບັນດາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ໂດຍຜ່ານການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ການເຂົ້າຮ່ວມບຸນງານ ແລະ ເທດສະການຕ່າງໆ (ເຊັ່ນວ່າ: ງານມະຫາກໍາສີມິຫັດຖະກໍາປະຈຳປີຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ).
- ຮອດປີ 2025, ຈັດໃຫ້ມີບຸນງານ, ງານວາງສະແດງສິນຄ້າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສະເພາະພາຍໃນແຂວງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ.
- ມີທ້ອງຽວສະແດງ, ທ້ອງຂາຍທີ່ສາມາດຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງ 1 ແຫ່ງ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ຈັດຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຕະຫຼາດ, ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຈາກບັນດາບໍລິສັດທີ່ປຶກສາ, ສະພາອຸດສາຫະກໍາ-ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ.

- ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ລະບົບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຕະຫຼາດ ທີ່ຕິດພັນກັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ໂດຍແມ່ນຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ທີ່ຕິດພັນກັບແຜນວຽກທີ 8.
- ສົ່ງເສີມ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການບໍລິຫານຈັດການໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແບບມີອາຊີບ, ຕິດພັນກັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.
- ພາກລັດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ໄດ້ມີໂອກາດໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວ.
- ພັດທະນາຜືນຖານໂຄງຮ່າງເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດເຊັ່ນ: ຫ້ອງວາງສະແດງ ແລະ ຈຸດຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕິດພັນກັບການທ່ອງທ່ຽວຂອງແຂວງ.
- ສ້າງສູນພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງ ໃຫ້ມີບົດບາດໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານເຕັກນິກວິຊາການຜະລິດ ແລະ ການຕະຫຼາດໃຫ້ກຸ່ມຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ.

ແຜນວຽກທີ 11: ການພັດທະນາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ເຄື່ອງມືການສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຍັງຂາດການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ເປັນເອກະລັກ, ທີ່ມີມູນຄ່າທາງດ້ານການຕະຫຼາດ. ການແປຮູບເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າຍັງຢູ່ໃນວົງຈຳກັດ, ການສົ່ງເສີມໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ (ODOP), ການຄ້າເປັນທຳ ຫຼື ການຍິ້ງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດຍັງມີໜ້ອຍ. ຮູບການໂຄສະນາ ແລະ ເຄື່ອງມືການໂຄສະນາຕ່າງໆຍັງບໍ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໃຫ້ມີການແປຮູບ, ຫຸ້ມຫໍ່ ໂດຍຜ່ານການໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ມີມູນຄ່າທາງການຕະຫຼາດ. ສົ່ງເສີມໃຫ້ໄດ້ຮັບການຍິ້ງຍືນ ODOP, ການຄ້າເປັນທຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າອື່ນໆ. ພ້ອມດຽວກັນ, ມີການພັດທະນາເຄື່ອງມືຕ່າງໆເພື່ອໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບການຍິ້ງຍືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນລະບົບ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງແຂວງຫົວພັນ ທີ່ມີມາດຕະຖານການຮັບຮອງ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຍິ້ງຍືນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ, ມາດຖານພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.
- ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ສາມາດເປັນທີ່ຍອມຮັບ ແລະ ຂາຍໄດ້ຢູ່ຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
- ມີເຄື່ອງມືການໂຄສະນາຕ່າງໆຢ່າງເປັນລະບົບເຊັ່ນ: ເວັບໄຊສະເພາະ, ເຟສບຸກສະເພາະ, ແອັບພິເຄຊັນສະເພາະ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະແຕ່ລະຂັ້ນ, ສະໜັບສະໜູນ, ອອກແບບ ແລະ ສ້າງ “ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ” ຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ.
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ກຸ່ມຜະລິດ, ສະມາຄົມ ແລະ ສະຫະກອນຜະລິດຜະລິດຕະພັນ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງເປັນການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ມາດຕະຖານ ແລະ ລະບຽບການຂອງຜະລິດຕະພັນ.

- ພັດທະນາກົນໄກໃນການສົ່ງເສີມ “ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ” ຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໂດຍຜ່ານເວທີຕ່າງໆ, ສື່ໂຄສະນາ, ສັງຄົມອອນໄລ ແລະ ເວັບໄຊຕ່າງໆ.

ແຜນວຽກທີ 12: ການເຊື່ອມຕໍ່ຕະຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ຕະຫຼາດສາກົນສໍາລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ໂອກາດ ແລະ ທັກສະໃນການໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າຫາຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດຍັງມີຈໍາກັດ. ການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກອບການກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນມີໜ້ອຍ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດສະໜອງຜະລິດຕະພັນຈໍານວນຫຼາຍສິ່ງໃຫ້ຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້. ພ້ອມດຽວກັນ, ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄ່າຕົ້ນທຶນວັດຖຸດິບ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານການຜະລິດຍັງຕໍ່າ ຖ້າທຽບກັບຕ່າງປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການໄມ້ປ່ອງຂອງ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບປະເທດອື່ນໄດ້. ນອກນັ້ນ, ຂັ້ນຕອນການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງມີຄວາມຍຸ້ງຍາກ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ, ຄ່າພັນທະຕ່າງໆ ແລະ ນະໂຍບາຍພາສີອາກອນມີຄວາມຊັບຊ້ອນ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃນການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າຫາຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກອບການໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ, ສາມາດສະໜອງຜະລິດຕະພັນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດໄດ້. ພ້ອມດຽວກັນ, ສ້າງຄວາມສາມາດໃນແຂ່ງຂັນດ້ວຍການຫາວິທີຫລຸດຕົ້ນທຶນການຜະລິດ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກອບການໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບຕະຫຼາດສາກົນໄດ້. ຫລຸດຄວາມຊັບຊ້ອນກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນ, ລະບົບພາສີອາກອນການສົ່ງອອກ, ການຜ່ານດ່ານ ໃຫ້ກະທັດຮັດ ແລະ ຫຍໍ້ເວລາໃຫ້ສັ້ນລົງ ໂດຍຜ່ານການບໍລິການປະຕູດຽວ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມທັງມີທັກສະໃນການຜະລິດເພື່ອສະໜອງຜະລິດຕະພັນໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ມີທັກສະໃນການຂຽນແຜນທຸລະກິດ ແລະ ຂຽນບົດສະເໜີຕ່າງໆເພື່ອສ້າງໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ເພື່ອມາສ້າງທຸລະກິດຕິດພັນກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.
- ມີການສ້າງເຄື່ອນຍ້າຍການຕະຫຼາດອ່ອນລາຍ ແລະ ສ້າງມາດສິ່ງເສີມການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຍືນຍົງ. ມີເວັບໄຊສະເພາະຂອງຜູ້ປະກອບການໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ.
- ຮອດປີ 2025, ຂັ້ນຕອນການສົ່ງອອກສະດວກ ແລະ ໄວຂຶ້ນໂດຍຜ່ານລະບົບປະຕູດຽວ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສະໜັບສະໜູນກຸ່ມຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ, ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມງານຕ່າງໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເປັນການຮຽນຮູ້ທັກສະການຕະຫຼາດ ແລະ ໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ, ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ພ້ອມທັງເສີມສ້າງທັກສະໃນການຜະລິດເພື່ອສະໜອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ, ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆໃຫ້ສາມາດຂຽນແຜນທຸລະກິດ, ຂຽນບົດສະເໜີຕ່າງໆເພື່ອສ້າງໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຈາກທະນາຄານ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອມາສ້າງທຸລະກິດຕິດພັນກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງຕົນ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງເຄືອຂ່າຍການຕະຫຼາດອອນລາຍ ແລະ ສ້າງສາມາດສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຍືນຍົງ.
- ສົ່ງເສີມ, ຊຸກຍູ້ນຳໃຊ້ການບໍລິການລະບົບປະຕູດຽວ ເຂົ້າໃນລະບົບການບໍລິຫານ, ການປະກອບເອກະສານໃນຂັ້ນຕອນການສົ່ງອອກສະດວກຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເປັນຮູບປະທຳ.

4.5 ແຜນງານທີ 5: ການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຜນວຽກທີ 13: ການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງລະບົບການອອກໂກຕຳເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ການຈັດແບ່ງລະບົບໂກຕຳເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງມີຄວາມຊັກຊ້າ, ການຈັດທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດ, ການເສຍຜົນທະຜາສືອກອນ ແລະ ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງຜ່ານກ່ອນສົ່ງອອກຍັງມີຄວາມສັບສົນ ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ການແຈກຢາຍໂກຕຳໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແມ່ນແຂວງເປັນຜູ້ກຳນົດ, ແຕ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມແມ່ນເມືອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ສິດ-ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດການປະສານງານລະຫວ່າງແຂວງ-ເມືອງ ບາງຄັ້ງຍັງບໍ່ຊັດເຈນ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອທົບທວນຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດ, ຈັດແບ່ງລະບົບໂກຕຳເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງ ແຂວງຫົວພັນໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ຜະນັກງານຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍລະບຽບການທີ່ກຳນົດຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນ. ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງມີຄວາມຊັດເຈນ, ລະບົບການແຈກຢາຍໂກຕຳ, ການຕິດຕາມກວດກາມີຄວາມກະທັດຮັດ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຂະແໜງການຂັ້ນແຂວງ ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍການຈັດສັນລະບົບໂກຕຳຕາມລະບຽບການເກັບກູ້ ແລະ ການລົງທຶນໃນວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ກຳນົດໄວ້, ພ້ອມທັງມີການຕິດຕາມຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນແຕ່ລະພາກສ່ວນ.
- ມີການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກ, ມີການແຍກລະອຽດການເກັບຄ່າທຳນຽມຂອງຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ປູກໃນສວນ ແລະ ເກັບຈາກປ່າ.
- ລະບົບການອະນຸມັດ, ການແຈກຢາຍ, ການປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນໂກຕຳໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ເປັນລະບົບ, ກະທັດຮັດ, ທັນເວລາ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ກົມປ່າໄມ້ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທົບທວນການອະນຸມັດ, ຈັດສັນ ແລະ ແຈກຢາຍໂກຕຳເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ແຈ້ງ, ກະທັດຮັດ, ທັນເວລາ ແລະ ເປັນເອກະພາບ.

- ປັບປຸງລະບົບການອອກໂກຕ້າຄຸດຄືນ ແລະ ການສົ່ງອອກໃຫ້ທ່ວງທັນກັບລະດູການເກັບກູ້, ອະນຸຍາດໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງວັດຖຸດິບແບບຍືນຍົງ.
- ຜົນແຜ່ໃຫ້ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບກັນ, ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍການດຳເນີນການຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ດຳເນີນການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກໄມ້ປ່ອງ, ປຶກສາຫາລືເພື່ອກຳນົດ ແລະ ແຍກຄ່າທຳນຽມຂອງຜົນຜະລິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຈາກປ່າ ແລະ ສວນປູກ.
- ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ດຳເນີນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງແຂວງ, ເມືອງ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ຊາວບ້ານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳປີ ເພື່ອທົບທວນ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບລະບົບການອອກໂກຕ້າໃຫ້ທັນເວລາ.

ແຜນວຽກທີ 14: ການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍເພື່ອສົ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການລົງທຶນໃນວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢູ່ແຂວງຫົວພັນ ຍັງຢູ່ໃນວົງຈຳກັດ. ການເສຍຄ່າຜົນທະອາກອນ ແລະ ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນເປັນທີ່ຈູງໃຈໃຫ້ມີການດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ. ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກແປຮູບໄມ້ປ່ອງ ຍັງພົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ, ການສົ່ງອອກຂ້າມຊາຍແດນຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ການປະສານງານຈາກແຕ່ລະພາກສ່ວນ ແລະ ແຕ່ລະຂັ້ນຍັງບໍ່ທັນກົມກຽວ; ການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຍັງບໍ່ພຽງພໍ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການຜະລິດ, ການແປຮູບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງກຸ່ມ, ສະມາຄົມ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ; ເພື່ອສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ, ມີຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ແລະ ຄ່າສິ້ນເປືອງໜ້ອຍລົງ. ມີການປຶກສາຫາລື ຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນເພື່ອກະຈ່າງແຈ້ງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ; ມີການຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກເພື່ອຫາຊ່ອງທາງທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມ. ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງບັນດາເອກະສານທາງການຕ່າງໆເພື່ອນຳເຂົ້າອຸປະກອນການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຕິດຜົນກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຈັດເວທີປຶກສາຫາລືປະຈຳປີເພື່ອລຽກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນເພື່ອກະຈ່າງແຈ້ງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ລະຫວ່າງພາກລັດ-ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ-ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ, ຕິດຜົນກັບແຜນວຽກທີ 13.
- ຮອດປີ 2025, ການເກັບກູ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສະດວກຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍ 50%, ໂດຍວັດແທກຈາກເວລາທີ່ໃຊ້ ແລະ ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດເມື່ອທຽບໃສ່ປີ 2020.
- ຄ່າຜົນທະຕ່າງໆໃນການເກັບກູ້, ດຳເນີນທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຈາກພາກລັດຢ່າງເໝາະສົມ, ເມື່ອທຽບໃສ່ຕົວເລກຜື້ນຖານໃນປີ 2020.
- ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຄ່າຜົນທະອາກອນຕ່າງໆໃນການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໃນການຜະລິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ.
- ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ສິນເຊື່ອດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ໄລຍະຍາວເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດ, ການແປຮູບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ຈັດໃຫ້ມີກອງປະຊຸມສົນທະນາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆທີ່ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ສະມາຄົມ ແລະ ຜູ້ປະກອບການພົບປະຢ່າງເປັນປະຈຳ 1 ຄັ້ງຕໍ່ປີຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທຸກ 6 ເດືອນ ຢູ່ຂັ້ນເມືອງເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ທັນເວລາ.
- ທົບທວນ, ຝຶກຈາລະນາຄ່າຜັນທະອາກອນ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນການປະກອບເອກະສານ, ການໃຫ້ບໍລິການທີ່ເຫັນວ່າເປັນການເພີ່ມຕື່ມທຶນໃນການເກັບກູ້, ການຜະລິດ, ການຂາຍພາຍໃນ ແລະ ການສົ່ງອອກ. ພ້ອມທັງຫລຸດຜ່ອນສິ່ງກົດຂວາງຕໍ່ການຈັດການ, ຂົນສົ່ງ ຫຼື ກວດກາຕ່າງໆທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ປະຕິບັດນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສົ່ງເສີມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ກາງ ແລະ ນິຕິກຳການຜູກພັນສອງສິ້ນລະຫວ່າງພາກທຸລະກິດ ແລະ ຊາວບ້ານຜູ້ປຸກ, ຜູ້ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເປັນທຳ.
- ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການຢ່າງທັນເວລາ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຜະລິດ ແລະ ການຕະຫຼາດທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກພາກສ່ວນ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຄົ້ນຄ້ວາກົນໄກສິນເຊື່ອດອກເບ້ຍຕ່ຳ ແລະ ໄລຍະຍາວເພື່ອໃຫ້ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ສະມາຄົມ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແຜນວຽກທີ 15: ການໂຄສະນາເສີຍແຜ່, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໄລຍະທີ III

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ການໂຄສະນາເສີຍແຜ່, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນ ເພື່ອໃຫ້ໄປຕາມກອບ ແລະ ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍຕົວຊີ້ວັດຂອງຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ. ການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຂອງແຜນງານ, ແຜນວຽກເປັນແຜນກິດຈະກຳລະອຽດມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຢ່ອຍຢ່າງເປັນລະບົບ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ທີ່ຕິດພັນກັບແຜນດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການຢ່າງເປັນລະບົບ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອເສີຍແຜ່ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ ໃຫ້ສາມາດຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນ ໄປຕາມກອບຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍຕົວຊີ້ວັດ. ໃຫ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ ເປັນແຜນກິດຈະກຳລະອຽດ ທີ່ສາມາດຫັນເປັນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະກຳຢ່ອຍທີ່ສາມາດເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບແຜນດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ມີຜົນໄດ້ຮັບຕາມຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ແລະ ກອງເລຂາເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງເປັນທາງການ ທີ່ມີການປະຕິບັດຕາມພາລະບົບບາດ, ສິດ-ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂຄງການພັດທະນາ, ໄດ້ຮັບການເສີຍແຜ່ວິໃສທັດ, ເປົ້າໝາຍ, ເນື້ອໃນຂອງແຜນງານ, ແຜນວຽກ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອສາມາດຫັນເປັນໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຕິດພັນກັບແຜນດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ມີການກຳນົດກົນໄກການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໄປຕາມກອບຍຸດທະສາດ ແລະ ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍຕົວຊີ້ວັດຢ່າງເປັນລະບົບ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການເຊື່ອມສານບັນດາແຜນງານ ແລະ ແຜນວຽກຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຫົວເປັນໂຄງການລະອຽດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ສະເໜີໃຫ້ມີການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ແລະ ກອງເລຂາເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ. ຄະນະດັ່ງກ່າວ ມີບົດບາດໃນການຊີ້ນຳ-ຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດພັດທະນາສະບັບນີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພາກສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັນດາໂຄງການພັດທະນາ, ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດສະບັບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບແຕ່ລະແຜນດຳເນີນງານຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນຢ່າງເປັນລະບົບ. ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຊາວບ້ານ, ຜູ້ຜະລິດ, ກຸ່ມຜະລິດ ແລະ ພາກເອກະຊົນໃຫ້ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນ.
- ກຳນົດເຄື່ອງມືລະອຽດໃນການສື່ສານກັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບົດບາດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນລະອຽດ, ສາມາດທົບທວນໄດ້. ພ້ອມທັງກຳນົດວິທີການທີ່ຊັດເຈນເພື່ອຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນແຕ່ລະກິດຈະກຳ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ລາຍງານຂໍ້ມູນ ແລະ ຕົວເລກດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

4.6 ແຜນງານທີ 6: ການພັດທະນາສະຖາບັນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ

ແຜນວຽກທີ 16: ການປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ

ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ກົນໄກການປະສານງານ, ການລຽກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມສາມາດໃນການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ, ລວມທັງການສົ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຍັງຈຳກັດ, ຍັງບໍ່ເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ບໍ່ຍືນຍົງ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານວິຊາການ, ກົນໄກການປະສານງານ, ການລຽກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການແກ້ໄຂບັນຫາໃນການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ແລະ ຜະນຶກງານຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນບ້ານ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ມີກົນໄກການປະສານງານໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການແກ້ໄຂບັນຫາເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມພາກທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຄ່ອງຕົວ;
- ຮອດປີ 2025, ມີການສົ່ງເສີມຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ ແລະ ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານວິຊາການຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເປັນຮູບປະທຳໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 50%.
- ມີການສົ່ງເສີມການປຸກເພື່ອຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເປັນຂະບວນການຢ່າງໜ້ອຍ 50 ເຮັກຕາ, ພ້ອມທັງເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາວຽກງານປ່າໄມ້ປ່ອງ-ໄມ້ປ່ອງ ຂອງແຂວງດີຂຶ້ນ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງ, ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ຊີ້ນຳ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໄລຍະທີ 3 ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໃຫ້ໄປຕາມເປົ້າ ໝາຍ.
- ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາເພື່ອເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງ ແລະ ຂອງເມືອງ. ກອງເລຂາດັ່ງກ່າວຈະມີບົດບາດໃນການກະກຽມສ້າງສູນພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ ຂອງແຂວງໃນອະນາຄົດ.
- ຄົ້ນຄວ້າ, ທົບທວນ, ປັບປຸງນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆເພື່ອປັບປຸງລະບົບການຜະລິດ, ການແປຮູບ , ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ. ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສະໜັບສະໜູນວຽກ ວິຊາການ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາຜະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງພັດທະ ນາຕ່າງໆ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການປຸກຂະຫຍາຍທີ່ຕິດພັນກັບການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ບັນດາກິດ ຈະກຳຂອງໂຄງການພັດທະນາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເກັບກູ້, ການຜະລິດ ແລະ ຕະຫຼາດມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ເຕົ້າໂຮມຊາວກະສິກອນໃຫ້ກາຍເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ສ້າງຄວາມສາມາດຂອງກຸ່ມໃຫ້ກາຍເປັນສະໜະກອນໃນອະນາ ຄົດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງ ມີຄຸນນະພາບ, ລາຄາ ແລະ ຕະຫຼາດມີຄວາມ ໝັ້ນຄົງ.

ແຜນວຽກທີ 17: ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນສະເພາະດ້ານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ບາງໂຄງການທີ່ຝ່າຍລາວເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ PAFO, DAFO ແລະ ຂັ້ນບ້ານ , ລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ດ້ານເຕັກນິກ, ດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ທັກສະດ້ານທຸລະກິດຂອງ ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງພາກທຸລະກິດ ຍັງມີປະສິບການຈຳກັດ, ຍັງບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ຍືນຍົງ. ການສົ່ງເສີມ ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ລວມທັງການປຸກຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງບໍ່ເປັນຂະບວນການ ເຮັດໃຫ້ການ ພັດທະນາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ຍັງຊັກຊ້າ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ເພີ່ມທັກສະດ້ານເຕັກນິກ, ດ້ານການຕະຫຼາດ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ PAFO, DAFO, ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ, ລວມທັງພາກທຸລະກິດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໃຫ້ມີ ຄວາມຍືນຍົງ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຜະນັກງານຂອງຜະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນບ້ານ, ລວມທັງພາກທຸລະ ກິດ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານເຕັກນິກ, ດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ທັກສະດ້ານທຸລະກິດກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ- ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຢ່າງໜ້ອຍ 100 ຄົນໃນ 5 ປີ.
- ມີບຸກຄະລາກອນສຳລັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສະເພາະດ້ານ ແລະ ຮອບດ້ານ ຂັ້ນແຂວງ 2 ຄົນ, ເມືອງ ທີ່ມີທ່າແຮງເມືອງລະ 2 ຄົນ, ກຸ່ມຜະລິດຕົວແບບ 10 ກຸ່ມ.

- ມີການຫັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນບົດຮຽນພາຍໃນແຂວງ ແລະ ພາຍໃນປະເທດຢ່າງໜ້ອຍ 5 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງໜ້ອຍ 100 ເທື່ອຄົນ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສ້າງແຜນພັດທະນາບຸກຄະລາກອນຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ແລະ ບ້ານ ພ້ອມທັງກຳນົດ ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນ ຕາມສາຂາວິຊາສະເພາະລະອຽດ. ສົມທົບກັບພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງບຸກຄະລາກອນສຳລັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ສະເພາະດ້ານ ແລະ ຮອບດ້ານຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ກຸ່ມຜະລິດ ທີ່ມີວິຊາການລະອຽດ.
- ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ດ້ານບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງ, ການຕະຫຼາດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ, ກຸ່ມຜະລິດ.
- ຈັດຫັດສະນາສຶກສາ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ.

ແຜນວຽກທີ 18: ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂະແໜງໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ກົນໄກການປະສານງານໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອສົ່ງເສີມດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມພາກທຸລະກິດ, ການສົ່ງເສີມຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຍັງບໍ່ທັນມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ກົນໄກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ ທີ່ຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານທີ່ປຶກກະຕິ ແລະ ທັນເວລາ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ, ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ທັນເວລາ. ມີກົນໄກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງໃຫ້ສະດວກໃນການສື່ສານ ທີ່ຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ.
- ມີລະບົບການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສ່ອງແສງລາຍງານເປັນປຶກກະຕິເພື່ອລາຍງານ, ຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ທັນເວລາ.
- ຮອດປີ 2025, ມີການຈັດປະຊຸມແລກປ່ຽນບົດຮຽນປີລະ 1 ຄັ້ງ, ຫໍກະຈາຍຂ່າວບ້ານລະແຫ່ງຈຳນວນ 10 ບ້ານ, ມີຈິດໝາຍຂ່າວ ປີລະ 4 ສະບັບ ແລະ ມີບັນດາເຄື່ອງມືທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍເຊັ່ນ: ເຟສບຸກ, ເວັບໄຊ, ວັອດແອບ ແລະ ອື່ນໆ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຄະນະສະເພາະຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ, ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ປະເພດຂໍ້ມູນທີ່ເໝາະສົມ ຖືກຕ້ອງເຊັ່ນ: ດ້ານເຕັກນິກ, ຂໍ້ມູນດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ອື່ນໆ. ພັດທະນາລະບົບການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ, ສ່ອງ

ແສງລາຍງານເປັນປົກກະຕິເພື່ອລາຍງານ, ຮັບຮູ້ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ທັນເວລາ, ໂດຍແມ່ນກອງເລຂາເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- ພັດທະນາກົນໄກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງເມືອງ, ແຂວງ ໃຫ້ສະດວກ, ຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບລວມທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ.
- ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ສ້າງທໍາກະຈ່າຍຂ່າວຢູ່ບ້ານທີ່ມີທ່າແຮງ, ມີຈິດໝາຍຂ່າວ ແລະ ມີບັນດາເຄື່ອງມືທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍເຊັ່ນ: ເຟສບຸກ, ເວັບໄຊ, ວອດແອບ ແລະ ອື່ນໆ.

ແຜນວຽກທີ 19: ການພັດທະນາສູນບໍລິການເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ຂັ້ນຕອນຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ໄລຍະຜ່ານມາ, ການສົ່ງເສີມ, ການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຈັດສັນ, ລວມທັງການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານວິຊາການດ້ານເຕັກນິກການຜະລິດຍັງບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ. ການສົ່ງເສີມດ້ານການຕະຫຼາດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຍັງບໍ່ໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ການສົ່ງເສີມການປູກຍັງບໍ່ເປັນຂະບວນການ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອສ້າງ, ພັດທະນາສູນບໍລິການເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ໂດຍເລີ່ມຈາກສູນກ້າເບ້ຍ, ສາທິດການປູກໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ມີທ່າແຮງ, ເພື່ອເປັນບ່ອນພັດທະນາບຸກຄະລາກອນສະເພາະດ້ານກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເພດຍິງຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງຢ່າງພ້ອມພຽງ ແລະ ມີຈຸດສຸມ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ຮອດປີ 2025, ສູນການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮອງ.
- ຮອດປີ 2025, ມີພາລະບົດບາດຂອງສູນການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຈະແຈ້ງ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງທີ່ມີທ່າແຮງ.
- ຮອດປີ 2025, ມີແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ສາມາດບໍລິຫານຈັດການສູນການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງ ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ສ້າງສູນບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງ, ໂດຍເລີ່ມຈາກໜ່ວຍງານປ່າໄມ້ ທີ່ມີການປະສານສົບທົບກັບກອງເລຂາ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຂະນະສະເພາະຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ.
- ກະກຽມພາລະບົດບາດຂອງສູນການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ພ້ອມທັງສະເໜີໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງຮັບຮອງ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມໃນການຂຽນແຜນທຸລະກິດ, ຂຽນບົດສະເໜີໂຄງການທີ່ມີແຫຼ່ງທຶນ, ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມສາມາດບໍລິຫານຈັດ ການສູນບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງ ທີ່ສາມາດມີແຫຼ່ງທຶນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

- ປຶກສາຫາລືກັບພາກທຸລະກິດ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງສູນບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ.

ແຜນວຽກທີ 20: ການລະດົບທຶນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຂໍ້ຫຍໍ້ຍາກ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ: ງົບປະມານມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການເຜີຍແຜ່ຍຸດທະສາດ, ການລົງທຶນໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານ ແລະ ແຜນວຽກ ນັບແຕ່ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ, ການລາດຕະເວນ, ການປຸກ, ການແປຮູບສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ລວມທັງການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໃຫ້ຍືນຍົງ.

ວັດຖຸປະສົງ: ເພື່ອເປັນການລະດົມງົບປະມານການລົງທຶນໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານ ແລະ ແຜນວຽກຕ່າງໆ ຂອງຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງຂອງແຂວງຫົວພັນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນສຳເລັດ.

ຕົວຊີ້ວັດ:

- ມີງົບປະມານການລົງທຶນໃນການເຜີຍແຜ່, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານ ແລະ ແຜນວຽກຕ່າງໆຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ.
- ມີການສ້າງເປັນໂຄງການ 5 ປີ ແລະ ແຍກລະອຽດເປັນໂຄງການຍ່ອຍ 1 ປີ ພ້ອມທັງກຳນົດງົບປະມານ 5 ປີ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ.
- ມີການສະເໜີແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບເຊັ່ນ: ການລົງທຶນຂອງພາກລັດ (PI), ການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດພາຍໃນ (DDI), ການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ (FDI) ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ໃຫ້ໄດ້ 500.000.000 ກີບຕໍ່ປີ.

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

- ຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ມາເປັນໂຄງການ 5 ປີ ແລະ ແຍກລະອຽດເປັນໂຄງການຍ່ອຍ 1 ປີ, ພ້ອມທັງກຳນົດງົບປະມານ 5 ປີ ແລະ ແຜນງົບແຜນປະຈຳປີໃຫ້ລະອຽດ.
- ສະເໜີໃຫ້ມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນຈາກຫຼາຍພາກສ່ວນເຊັ່ນ: PI, DDI, FDI ແລະ DOA...
- ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງລະບຽບການເກັບລາຍຮັບຈາກວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ແລະ ຍອມຮັບຈາກພາກທຸລະກິດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

V. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

5.1 ຄະນະຊີ້ນຳສະເພາະເພື່ອພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂັ້ນແຂວງ

ພາກສ່ວນ	ບົດບາດ/ຕຳແໜ່ງ	ຈຳນວນ
ຄະນະປະຈຳພັກແຂວງ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ ແຂວງຫົວພັນ	ປະທານ	
ຫົວໜ້າ (ຮອງຫົວໜ້າ) ພະແນກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ	ຮອງປະທານ	
ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການແຂວງຫົວພັນ	ຮອງປະທານ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການເງິນແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການຕ່າງປະເທດແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງປະທານສະຫະພັນແມ່ຍິງແຂວງຫົວພັນ	ຄະນະ	
ຮອງປະທານແນວລາວສ້າງຊາດແຂວງ	ຄະນະ	
ຫົວໜ້າ (ຮອງຫົວໜ້າ) ຂະແໜງປ່າໄມ້, ພະແນກກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ	ຈຸດປະສານງານ	
ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງຮ່ວມມືສາກົນ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງຫົວພັນ	ຈຸດປະສານງານ	
ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າແຂວງຫົວພັນ	ຈຸດປະສານງານ	

ລາຍຊື່ຂອງແຜນງານ, ແຜນວຽກໃນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນໄລຍະທີ III (2021-2025)

ແຜນງານທີ 1: ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ

ແຜນວຽກທີ 1: ການສັງລວມ, ປັບປຸງເຄື່ອງມື-ວິທີການເພື່ອຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ຍືນຍົງ

ແຜນວຽກທີ 2: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງແບບຍືນຍົງ

ແຜນວຽກທີ 3: ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ຈັດສັນຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍືນຍົງ

ແຜນງານທີ 2: ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກການຜະລິດ, ການວາງແຜນນຳໃຊ້ ແລະ ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຊຸມຊົນຢ່າງເປັນລະບົບທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 4: ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເພື່ອການພັດທະນາສະເພາະດ້ານກ່ຽວກັບໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 5: ການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກນິກວິຊາການຜະລິດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 6: ການວາງແຜນນຳໃຊ້, ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຕິດພັນກັບປ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນງານທີ 3: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 7: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມຊາວກະສິກອນໃນການປູກ, ຜະລິດ, ເກັບກູ້ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 8: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັກສະດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 9: ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມໃນການພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນງານທີ 4: ການພັດທະນາການຕະຫຼາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 10: ການພັດທະນາການຕະຫຼາດພາຍໃນສຳລັບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 11: ການພັດທະນາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ເຄື່ອງມືການສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 12: ການເຊື່ອມຕໍ່ຕະຫຼາດພາກພື້ນ ແລະ ຕະຫຼາດສາກົນສຳລັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນງານທີ 5: ການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ເພື່ອສິ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຜນວຽກທີ 13: ການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງລະບົບການອອກໂກຕ້າສຳລັບໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 14: ການປັບປຸງນະໂຍບາຍທີ່ເອື້ອອຳນວຍເພື່ອສິ່ງເສີມຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການລົງທຶນໃນວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຜນວຽກທີ 15: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໄລຍະທີ III

ແຜນງານທີ 6: ການພັດທະນາສະຖາບັນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ

ແຜນວຽກທີ 16: ການປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ

ແຜນວຽກທີ 17: ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນສະເພາະດ້ານໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 18: ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຂະແໜງໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ແຜນວຽກທີ 19: ການພັດທະນາສູນບໍລິການເຕັກນິກ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ

ແຜນວຽກທີ 20: ການລະດົບທຶນ, ການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານໄມ້ປ່ອງ-ເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຂັ້ນຕອນການກະກຽມຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະ III (2021-2025)

ລາຍຊື່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະກຽມຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະ III (2021-2025)

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ	ພາກສ່ວນ
ທ່ານ ພັນທອງ ເພັດໄຊສິມພັນ	ຮອງເຈົ້າແຂວງ ແຂວງຫົວພັນ (ອາດີດ)
ທ່ານ ພອນສຸກ ອິນທະວົງ	ຮອງເຈົ້າແຂວງ ແຂວງຫົວພັນ
ທ່ານ ນາງ ຄຳພອນ ສິມບຸນ	ຮອງເຈົ້າເມືອງ ເມືອງຊຳເໜືອ
ທ່ານ ສີ ພຸນຄຳ	ຮອງເຈົ້າເມືອງ ເມືອງວຽງໄຊ
ທ່ານ ວັນໄຊ ສຸລິວົງ	ຮອງເຈົ້າເມືອງ ເມືອງສີບເບົາ
ທ່ານ ສິມແອງ ສຸກດາວົງ	ຮອງເຈົ້າເມືອງ ເມືອງຫົວເມືອງ
ທ່ານ ຄື້ນ ທຸມມາລາ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
ທ່ານ ໄມເລີຍ ພິມມະສອນ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຫ້ອງວ່າການແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກການເງິນແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ສະຫະພັນແມ່ຍິງແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກການຕ່າງປະເທດ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ພະແນກພາຍໃນແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ແນວລາວສ້າງຊາດແຂວງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຄະນະຊີ້ນຳວຽກງານໄມ້ປ່ອງຂັ້ນເມືອງ (ເມືອງຊຳເໜືອ, ວຽງໄຊ, ສີບເບົາ)
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງຫົວເມືອງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຫ້ອງການສະຫະພັນແມ່ຍິງເມືອງຫົວເມືອງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຫ້ອງການອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງຫົວເມືອງ
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດໄມ້ປ່ອງ(ບໍລິສັດແປຮູບໄມ້ປ່ອງ)
ຄະນະ/ຕົວແທນ	ການຈັດຕັ້ງບ້ານ/ກຸ່ມການຜະລິດ ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄມ້ປ່ອງຂັ້ນບ້ານ

ສະພາແຫ່ງຊາດ, 2019. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ (ສະບັບປັບປຸງ)

ຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງຫົວພັນ, 2020. ຮ່າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ 9 ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ຜະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ, 2016. ຍຸດທະສາດພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030

ອົງການ GRET, 2019. ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນຮ່ວມໄລຍະກາງ ຂອງໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ ກັບ ໂຄງການຫວາຍ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ

ອົງການ GRET, 2019. ບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຂະແໜງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ຫວາຍ

ອົງການ GRET, 2016. ແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ 5 ປີຄັ້ງທີ II ຂອງແຂວງຫົວພັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

---===ooo===---

ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ 5 ປີຄັ້ງທີ

III

(2021-2025)

THE 3RD FIVE-YEAR BAMBOO AND NTFPs DEVELOPMENT STRATEGY IN HOUAPHANH PROVINCE (2021-2025)

Houaphanh Province

06/02/2021

Endorsement Letter by the Houaphanh Provincial Governor

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ແຂວງຫົວພັນ

ເລກທີ. 99/ຈຂ

ຫົວພັນ, ວັນທີ. 25 ມັງກອນ 2021

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 68/ສມຊ, ລົງວັນທີ 14/ ທັນວາ 2015.
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ວ່າດ້ວຍການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ສ້າງ ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍຂໍ້ມູນແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາເລກທີ 03/ກມສພ, ລົງວັນທີ 15/02/2016.
- ອີງຕາມ ໃບສະເໜີຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ ສະບັບເລກທີ 262 ລົງວັນທີ 22 ມັງກອນ 2021.

ເຈົ້າແຂວງ ຫົວພັນ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 01. ເຫັນດີຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງແຂວງຫົວພັນ ໄລຍະທີ III (2021-2025).
- ມາດຕາ 02. ມອບໃຫ້ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຊາບ ແລ້ວມ້ອມກັນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດຕາມລະດັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- ມາດຕາ 03. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

໑ ເຈົ້າແຂວງ ຫົວພັນ

ບ່ອນນໍາສົ່ງ:

ພະແນກການອຸດສາຫະກຳແຂວງບ່ອນລະ 1 ສະບັບ.

ທ່ານເຈົ້າເມືອງ 10 ເມືອງທົ່ວແຂວງເມືອງລະ 1 ສະບັບ.

ໂຄງການໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ 1 ສະບັບ.

Huaphanh Province is rich in varieties and species of bamboo and non-timber forest products (NTFPs). Bamboo is used as a building material, furniture, handicrafts and household items. Currently, the bamboo industry has developed into bamboo slats and sticks, chopsticks, grills, toothpicks, plywood, veneer, paper pulp, paper, textiles and bamboo charcoal. Bamboo shoots are utilized as diversified types of local food. Various NTFPs have been used for food, traditional medicine and a source of income. Both bamboo and NTFPs are considered to be important sources of income and has long been associated with the livelihood and culture of the people of Houaphanh Province whilst bamboo is considered “people’s green gold”.

Over the past 10 years, Houaphanh has implemented two phases of the bamboo development strategy, as a guidance to the development of the province's bamboo industry, which has continued to grow. During the 2nd Bamboo Development Strategy (2016-2020), a total of 5,253 hectares of bamboo resource has been sustainably managed with the participation of local communities in 33 villages. A number of bamboo plantation techniques have been implemented and tested by villagers. The bamboo value chains such as Kuan bamboo (Bamboo slat and stick), Khom bamboo shoot (Bitter bamboo shoot), Dja bamboo shoot, Hok dried bamboo shoot and bamboo handicrafts have been developed and well linked between producers, processors, traders and consumers. Other NTFPs such as red mushrooms, lingzhi mushrooms, broomgrass and sweepers, and Loy bamboo shoots have been promoted and traded linking to both domestic and export markets. A total of more than 2,000 households have benefited from activities related to bamboo and NTFPs.

However, the natural resource management and the development of bamboo and NTFPs value chains still has many constraints and challenges, such as: limited motivation of local communities to implement the bamboo resource management regulations; lack of continuous and regular monitoring and inspection by the relevant government offices; low production skills and product’s quality; low business skills and capacity of traders to plan their business, access to credit; high transportation cost; high tax and fees in association with complicated and time-consuming process linked to the bamboo collecting quota approval system. These impair local bamboo and NTFPs traders’ ability to compete at international markets.

Under the financial support from the French Agency for Development (AFD) and Swiss Agency for Development and Cooperation (SDC) and through a Bamboo and Rattan Project implemented by GRET and the Bamboo and NTFPs Development Association (BDNA), expertises and technical teams have been mobilized to support the preparation of the 3rd Provincial Bamboo and NTFPs Development Strategy in Houaphanh (2021-2025). In the next five years, under the supervision and guidance of the Houaphanh Provincial Taskforce for the Development of Bamboo and NTFPs, this strategy will serve as a crucial direction for the development and bamboo and NTFPs sector in the province. The Taskforce therefore, would like to sincerely thank all relevant stakeholders for their contribution.

Provincial Taskforce
for the Development of Bamboo and NTFPs
in Houaphanh Province

Table of Contents

Endorsement Letter by the Houaphanh Provincial Governor	2
Forward	3
Abreviations	5
I. Introduction.....	6
1.1 Overview of Houaphanh province.....	6
1.2 Overview of the bamboo and NTFPs sector development in Houaphanh province.....	7
1.3 Related enabling environment for bamboo and NTFPs development in Houaphanh	9
1.4 Bamboo and NTFPs development projects in Houaphanh province	10
II. Implementation of the 2 nd Bamboo Development Strategy (2016-2020).....	10
2.1 Overview of the implementation of the 2 nd bamboo development strategy (2016-2020).....	10
2.2 Challenges and opportunities	11
2.3 Lessons learnt	13
III. The 3 rd Provincial Bamboo and NTFPs Development Strategy in Houaphanh Province (2021-2025)	15
3.1 Vision for bamboo and NTFPs development in Houaphanh province to 2030.....	15
3.2 Overall goals for bamboo and NTFPs development in Houaphanh to 2025.....	15
IV. Prioritized Programmes and Action Plans for the 3 rd Bamboo and NTFPs Strategy in Houaphanh Province (2021-2025).....	17
4.1 Programme 1: The sustainable bamboo and NTFPs resource management.....	17
4.2 Programme 2: Extension of bamboo and NTFPs production techniques, land use planning and land titling in relation to the development of bamboo and NTFPs sectors.....	19
4.3 Programme 3: Capacity building for farmer organizations and local stakeholders on bamboo and NTFPs value chains.....	21
4.4 Programme 4: Marketing development of bamboo and NTFPs	23
4.5 Programme 5: Enabling environment to support the bamboo and NTFPs development in Houaphanh province 26	
4.6 Programme 6: Institutional development, information dissemination and capacity building	28
V. Organization of the bamboo and NTFPs task force	32
Provincial taskforce for bamboo and NTFPs development	32
Annex	33
List of prioritized programmes and action plans	33
Process to prepare the 3 rd provincial bamboo and NTFPs development strategy in Houaphanh (2021- 2025)	34
List of the main contributors to prepare the 3 rd bamboo and NTFPs development strategy in Houaphanh (2021-2025)	34
References	36

Abbreviations

AFD	French Agency for Development
BNDA	Bamboo and NTFPs Development Association
CLiPAD	The Climate Protection through Avoided Deforestation
CM	Combined Method
COVID-19	Coronavirus Disease-19
DAFO	District Agriculture and Forestry Office
DDI	Domestic Direct Investment
EU	European Union
FDI	Foreign Direct Investment
FSC	Forest Stewardship Council
GDP	Gross Domestic Product
GI	Geographic Indication
GIZ	German Development Cooperation
GoL	Government of Laos
GRET	Professionals for Fair Development
iNGO	international Non-Governmental Organization
LENS2	The Second Lao Environment & Social Project
MAF	Ministry of Agriculture and Forestry
MDGs	Millennium Development Goals
MONRE	Ministry of Natural Resources and Environment
NA	National Assembly
NAFRI	National Agriculture and Forestry Research Institute
NTFPs	Non-Timber Forest Products
NUDP	Northern Uplands Development Programme
ODA	Official Development Assistance
ODOP	One District One Product
PAFO	Provincial Agriculture and Forestry Office
PES	Payments for Ecosystem Services
PI	Public Investment
PSEDP	Provincial Social Economic Development Plan
REDD+	Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation
SDC	Swiss Agency for Development and Cooperation
TABI	The AgroBiodiversity Initiative
WCS	Wildlife Conservation Society
WWF	World Wide Fund for Nature

I. Introduction

1.1 Overview of Houaphanh province

Houaphanh province locates in Northern part of Lao PDR with a total area of 16,500 km². The province has borders with Son La, Thanh Hoa and Nghe An provinces of Vietnam on the North, East and Southeast respectively, whilst next to Xieng Khouang on the South and Luang Prabang on the West. Houaphanh is on average 1,212 meters above the sea level, divided into three landscapes: the flat area along the rivers; the highlands; and uplands which are mostly covered by natural forests and upland crops.

Figure 1: Map of Houaphanh province

Houaphanh province consists of 10 districts, 728 villages, 51,208 households and 300,588 people (2020) with 9 ethnic groups. About 90% of the population lives in rural areas, mostly farmers - farming, shifting cultivation, mixed farming, growing maize, vegetables, raising livestock and selling non-timber forest products (NTFPs). According to Decree 348 /GoL, Houaphanh Province has 473 poor villages covering 64.97% of the total number of villages and 16,860 poor families covering 32.92% of the total number of families. In addition, there are 36,610 better-off households, accounting for 71.49% of the total households in the province.

In Huaphanh, the forest, rocky mountain and paddy areas cover 74%, 18% and 8% of total area respectively. In 2020, total of forest area comprise of 1,291,736 hectares with 57% of total forest area are forest cover whilst the agriculture production system is still traditional and scattered. The implementation of the 8th five-year Provincial Social Economic Development Plan (PSED) between 2016-2020 shows that the provincial Gross Domestic Product (GDP) reached 13,784.24 billion kip, 89.67% of the plan. In 2020, the provincial GDP will reach 3,270.53 billion kip, with an average per capita income of 10,516,982 kip/person/year (US\$ 1,213/person/year), with an average economic growth of 7.44%. Of which, the growth of agriculture and forestry sector is expected to increase by 5.15%, accounting for 54.85% of the GDP; industry and service sectors will increase by 7.73% and 8.45%, accounting for 22.14% and 23.01% of the provincial GDP respectively¹.

¹ Based on: Provincial Planning and Investment Office, 2020.

1.2 Overview of the bamboo and NTFPs sector development in Houaphanh province

Overview of bamboo research and scientific information

Bamboo belongs to the genus *Poaceae* in the subfamily *Bambusoidea*, which has more than 120 genera and 1,642 species worldwide², with possibility of more species to be discovered, especially in Asia and the Indochina Peninsula. In Lao PDR, the study on bamboo is still very limited. In 2020, a survey was conducted in eight Northern and Central provinces, and a total of more than 16 genera and 121 species were reported³ in Lao PDR. Each type of bamboo has a different length and thickness. The bamboo dimensions are varied from 2-3 centimeters to 15-20 centimeters in diameter with lengths of between 3 meters and 30 meters. Bamboo has 4-5 times higher biomass production capacity than ordinary trees, producing up to 70-80 tons per hectare during a life cycle of bamboo⁴.

The special characteristics of bamboo is that it grows rapidly from many rhizomes and root systems⁵. While the various species' life cycles are between 5-10 years and 70-100 years before flowering (known as Khee), during which the bamboo dies. New seedlings could be reproduced and sprouted from the seeds. Bamboo can control soil erosion well, possess high carbon sequestration, rehabilitate degraded soil, and serve as a habitat and food for various wildlife species. In addition, bamboo can also control deforestation and contribute to climate change mitigation⁶. In Lao PDR, bamboo covers more than 2.3% of the country's total forest cover⁷, with more diversified species reported in Northern part of the country.

In Houaphanh province, despite the abundance of natural bamboo resources, the development of the bamboo sector has only begun over the past decade. It is mostly a semi-finished bamboo processing industry with small size and volume, low value and simple products. Bamboo pole collection and bamboo handicraft predominated the industry primarily in the districts of Viengxay, Sopbao, Xam Neua and Houameuang. Houaphanh Province has a total area of 526,238 hectares of bamboo forest, of which 90% is bamboo mixed with other trees whilst bamboo-only forests account for only 17,870 ha.

Bamboo resource management in Houaphanh province

In Houaphanh province, although there were many bamboo natural resource areas, the Bamboo and Rattan Project (GRET) has observed threats introduced by smaller volume changes collected by villagers and the need for bamboo resource management particularly for bitter bamboo shoots (Nor Khom), Dja bamboo shoots (Nor Dja) and Hok bamboo shoots (Nor Hok). This has been the resultant of changes in rainfall, bamboo shoot collection practices and changes in seasonal prices. The project has introduced and demonstrated the approaches for the sustainable use of bamboo resource management through zoning, and the development of community bamboo resource management plans. At the same time, an annual bamboo resource monitoring system has been established and managed by the village bamboo committee, which is under the supervision of the District Agriculture and Forestry Office (DAFO).

By the end of project, various types of bamboo resources were allocated in line with the bamboo development strategy of Houaphanh province. A total of 5,253 hectares of bamboo resources were managed by communities in 33 villages in three districts. The project has also introduced bamboo plantation techniques using new techniques experimented by villagers, especially in land use planning and participatory forest management through Combined Methods (CM). In addition, there are other projects that have implemented land use planning and forest management at the village level in three

---

² Based on: Vorontsova, Clark, Dransfield, Govaerts, & Baker (2016)

³ Based on: Singkong Xayalath, et al. (2020)

⁴ Based on: Greijmans et al. (2007)

⁵ Based on: Banik 2015; Yuen et al. (2017)

⁶ Based on: Zhou et al. (2005); Nath et al. (2015); Yeasmin et al. (2015); Tu et al. (2017); Lin et al. (2017)

⁷ Based on: MAF (2015)

forest types (protected forest, conservation forest, production forest) and non-forest types, including: CLiPAD, TABI, LENS2, SNV, WCS, REDD+ and NUDP/GIZ.

Development of bamboo value chains in Houaphanh province

Kuan value chain: It can generate more income for local communities than other types of bamboo value chains and contribute significantly to the province's GDP, linking the local production to export markets in Vietnam. However, the Kuan value chain has also been affected by complexity of the quota approval system for bamboo pole procurement; export procedures; production capacity of entrepreneurs, as well as the demands of end markets. Especially during the outbreak of COVID-19, the number of entrepreneurs has dropped from more than 10 to just two by the end of 2020, effect of which has been directly or indirectly attributed to decreasing international market demand and cross-border complications.

Khom and Dja bamboo shoots value chain: While fresh bamboo shoot value chains are short with easy distribution channels, they have the potential to generate income and contribute to food security for local communities, especially in the dry season when there is no agricultural production in the uplands. However, due to the different harvesting periods from village to village, the lack of post-harvest storage, high transportation costs and lack of good market linkages, some villages are unable to reap as much benefit as possible.

Hok bamboo shoot value chain: Although there are some domestic markets, the dry Hok bamboo shoot value chain relies mainly on export markets to Vietnam. Currently, market linkages for the dried Hok bamboo shoot are not yet sustainable attributable to the limited market access in Vietnam, low processing quality, low price and the lack of packaging and uncertain markets.

Bamboo handicraft value chain: Over the past five years, bamboo handicrafts in Houaphanh province have been developing very rapidly, especially due to the increased demands by local markets in major cities such as Vientiane Capital and Luang Prabang. At the same time, more designs and products with higher quality products, some are considered "niche" products, have been observed with stable market linkages through marketing promotion from various stakeholders. However, some villages still reported difficulties in accessing raw bamboo materials and their producer group's management is normally weak. Some other remote villages reported difficulties in accessing markets as a result of limited interest of middlemen, and low handicraft quality that are appropriate to accessible market demand.

Table 1: Beneficiary of different types of bamboo value chains, 2019

	Kuan	Khom bamboo shoot	Dja Bamboo shoot	Hok Dried shoot	Handicraft	Total
People involved	1,029	836	100	169	560	2,307
No. of villages	28	14	4	5	28	62
GDP (US\$)	341,638	119,525	18,179	4,413	229,613	713,367
Income (US\$/HH)	332	143	182	26	410	309
Producing period	Nov. – Jul.	Dec. – Mar.	Apr. – Jul.	Aug. – Sept.	Year round	

Source: GRET, 2019.

NTFPs value chain development in Houaphanh province

Houaphanh is rich in biodiversity with different types of NTFPs species that can generate income for the local community such as Mak Pongpeng, Onling, Mak Han, Man Keb, broom grass, Hak Kood, Han Na, Benzoin, Mak Kaa, Kuea Nyeuang, Van Jai, Mak Samseb, Keua Kood, Nang Muak, Keua Samhang, Mak Hanpun, Het Kordeng (Red mushroom), Het Linchi (Linchi mushroom), Mak Khakai and cardamom, etc. In addition, planted Akawood and other NTFPs are also produced. While these NTFPs are mainly

exported to Vietnam and China, only few are processed within the country. In 2018, there were more than 25 NTFPs exporters in Houaphanh with high potential to sustainably develop the NTFPs value chains in the province⁸.

1.3 Related enabling environment for bamboo and NTFPs development in Houaphanh

Small and Medium Enterprises development strategy (2016-2020)

With regard to promoting market access and market expansion of small and medium enterprises (SMEs), the strategy analyzed some value chains with high potentials in Lao PDR including bamboo, silk, organic rice, paper mulberry and organic coffee. The strategy highlights supporting policies to: 1) Increase productivity, technology and innovation; 2) Access to finance; 3) Advisory services to develop enterprises; 4) Access and expand markets; 5) Build and develop new starters; 6) Enabling environment to establish and operate business; and 7) Tax, fees and finance.

National action plan to promote and develop handicraft throughout the country (2016-2020)

The purpose of this action plan is to unify and serve as a reference for the promotion and development of handicrafts throughout the country in order for the achievement of sustainable growth. At the same time, improvements on natural and traditional production practices towards commercial handicraft production to meet demands for both domestic and export markets while sustainably preserve the cultural identity. The vision of this action plan is to: support and engage artisans to diversify production, upgrade the knowledge, upgrade ability and skills in production to create added value for the product while preserving the national cultural tradition.

Houaphanh provincial agricultural development strategy to 2025

The strategy relates to the bamboo and NTFPs through Goal 3 on sustainable forest management with specific details: 1) Continue to protect, reforestry and biodiversity, and increase forest cover to 70% by 2025; 2) Focus on planting various types of trees in degraded and bare mountains aiming at 25,000 hectares; 4) Aim to reduce the deforestation rate to 0.5% per year by 2025; 6) Sustainably manage high value NTFPs in high potential area aiming at 6,500 tons; 7) Rehabilitate and protect bamboo resource through local community participation in order that 2.5 million poles of bamboo could be supplied...[and]... Promote bamboo handicraft production in districts and villages with high potential for domestic and export markets; and 9) Manage the use of forest development funds and forest resources in a targeted and efficient manner.

Forest law (modified version) No. 64/NA, dated 13/06/2019

The modified forest law has defined the forest strategy as the basic policy for the management, protection, development and use of forests and forest lands in a green and sustainable manner to increase forest cover to 70%. In particular, the law promotes two levels of forest strategy at central and provincial. In addition, other details, such as Article 59 which provides information on tree plantation and NTFPs production while Article 60 involves the promotion of tree plantation and NTFPs; and Article 63 elaborates on the home use of forests, timber and NTFPs.

The 9th five-year provincial socio-economic development plan (2021-2025)

---

⁸ Based on: Houaphanh PAFO, 2019

The 9th provincial socio-economic development plan (Plan 9th) has identified 5 potential priorities for the province including agriculture, livestock, handicraft, tourism and hydropower. Of which, goals and objectives related to the bamboo and NTFPs development include: 1) sustainable, high quality economic growth with transformation towards industrialization and modernization...[and]..Improvement and diversification of the economic structure according to the production-service efficiency and value-added potential in the province and increase investment as well as promotion of high potential SMEs; 2) Focus on developing high quality labor to achieve the sustainable development goals; 3) Transformation of agricultural production and rural development to use more modern machinery, reduce poverty related to the implementation of the "Samsang", improve the local livelihood through focusing on building and improving the necessary infrastructure, promoting access to services, resources, and marketing; 4) Adopt science-technology, knowledge and innovation in production-service to increase efficiency, productivity, value addition and diversification of products; 5) Continue to protect, develop and rehabilitate natural resources; 6) Continue to improve and create supporting policies under the law to accommodate new conditions...[and]...Reform the state management and administration with the law, concise and modern...[and]...Continue to decentralize state management between the provincial and district departments.

1.4 Bamboo and NTFPs development projects in Houaphanh province

Bamboo and Rattan Project (GRET)

Currently, the Bamboo and Rattan Project is funded by the SDC and AFD (2017-2020) with the aim of promoting the participation of farmers' organizations and civil society organizations, to develop the bamboo-rattan value chain in Lao PDR. At the same time, to ensure the sustainable forest management and generating income for rural communities. Through the previous implementation, the project has supported the development of value chains of Kuan stick and slat, Hok dried bamboo shoots, Khom bitter fresh bamboo shoots, Dja fresh bamboo shoots and bamboo handicraft products.

Joint implementing project between GRET and HI-EU UXO

Since 2017, the project has promoted the development of local livelihoods related to bamboo and NTFPs, including red mushrooms, broomgrass and sweeper and Loy bamboo shoots for persons with disabilities, their families and their communities in Houameuang district. The project activities focus on value chain development including: livelihoods support through bamboo and NTFPs to persons with disabilities and their families, strengthening producer groups, sustainably managing and use of natural resources, promoting gender equality to integrate producer groups into markets thus ensuring market and price assurance.

II. Implementation of the 2nd Bamboo Development Strategy (2016-2020)

2.1 Overview of the implementation of the 2nd bamboo development strategy (2016-2020)

Based on the success of the implementation of the 1st Five-Year Bamboo Development Strategy of Houaphanh Province (2011-2015), the 2nd Bamboo Development Strategy (2016-2020) has capitalized lessons learned led by provincial and district authorities of Xam Neua, Viengxay and Sopbao. Under supports from GRET through the Bamboo and Rattan Project and with the strong leadership of the Houaphanh provincial government, the 2nd Strategy was prepared as a direction of bamboo sector development in the province. The strategy focused on bamboo value chain development through active participation of multi-stakeholders along the chains. These included villagers, traders, investors and line provincial and district offices in relation to the five bamboo value chains including handicraft and furniture (Kuan, Hok and Luang), fresh bamboo shoots (Khom and Dja bamboo shoots) for domestic

markets, and dry bamboo shoot (Hok bamboo shoot), bamboo fiber (Sang bamboo), and sticks and slats (Kuan bamboo) for Vietnamese markets.

The purpose of the 2nd strategy was to support the steady income generation while creating employment for local communities, contributing toward poverty alleviation as well as preserving natural forest in the uplands. At the same time, the strategy aims to strengthen the capacities of relevant provincial and district extension officers, as well as civil society organization during their facilitation of strategy implementation. Three main outcomes include: Firstly, village bamboo natural resource allocation and management by local communities; Secondly, group formation to sustainably manage bamboo resource, expand bamboo garden and service, bamboo handicraft value chain development as well as local processor's capacity building to produce quality products as per market demands; and Thirdly, collaborate with research centers and institutions to analysis the quality of bamboo products and NTFPs, as well as effectively coordinate between the government, producers and the private sector to promote the sustainable development of bamboo sector.

The indicators of the 2nd strategy include: Firstly, 5,000 households involved in bamboo activities; Secondly, expansion of bamboo natural resource allocation, management and monitoring in 10 to 30 new villages or 5,000 hectares; Thirdly, income generation of US\$ 1 million from bamboo in both domestic and export markets. Results of the implementation showed that a total 5,253 hectares in 33 villages have been involved in participatory bamboo resource management. 8,145 villagers in 1,482 households were trained as village bamboo committee. 4,013 households were involved in bamboo activities participating in 26 bamboo handicraft groups, three Hok bamboo shoot processing groups and four Kuan bamboo groups⁹.

The implementation of this development strategy shows that many villages obtained benefits from the increase in bamboo activities, such as generating additional income, sustainable use of bamboo resources through processing, and trade in bamboo products, for both domestic and export markets. In addition, quality control and negotiation skills have been strengthened for producer groups whilst village authority capacities have been strengthened for the sustainable bamboo forest management. The Bamboo and NTFP Development Association (BDNA) was officially established on 7th July 2020 to continue to support this process of developing the bamboo and NTFPs sector in the province.

2.2 Challenges and opportunities

As the 2nd Bamboo Development Strategy of Houaphanh Province was developed with support and impetus from the Bamboo and Rattan Project, the relevant local government's ownership in implementation of the strategy remains weak. Geographic scope of implementation of 2nd Strategy has been limited to the three target districts of the project area, making it difficult to expand the impacts of the strategy to a broader area as the strategy was relying on the project supports. The role of the local government in liaising with other projects, businesses and other stakeholders involved in the province's bamboo development is not yet harmonized. Policies that are conducive to doing business and developing the bamboo value chains have not been effectively promoted.

Local organizations still lack the budget to monitor villages that have been allocated for bamboo resource management. The number of appointed bamboo resource management committees is still weak, lacking incentives to implement regulations, making the guidelines for the management of bamboo forest unsustainable. At the same time, some villages do not regularly propagate regulations for bamboo resource management within and nearby villages. Limited patrols resulted in ineffective implementation of regulations. Tools and methods for the preparation, management of bamboo resource still take a long process with high budget requirement. In addition, an understanding of the benefits of bamboo is also limited. Guidelines for the management and division of bamboo forest areas for individual families have not been proven to be effective and have not been widely implemented.

---

⁹ Based on: GRET, 2019. Joint Mid-Term Review

In terms of the development of bamboo value chains (handicrafts and dried bamboo shoots) that are linked to market demands and villagers's interests, some villagers' products could not meet market quality requirement. While in some villages, there is no stable markets, leaving villagers lacking in confidence that their improved quality efforts and products could be sold. The value chain of fresh bamboo (Khom and Dja) depends mainly on the local markets, while the capacity of the production group is not high.

There were some limitations on available data on supply sources for Kuan and other bamboo resource, mainly focusing on villages with a lot of bamboo. Marketing information for Kuan slat and stick and Hok bamboo shoot in Vietnam and other markets is not well known. During the 2nd Strategy, activities related to bamboo plantation was not implemented whilst villages still have minimal understanding of reforestry for bamboo.

Table 2 briefly overviews opportunities and challenges for bamboo and NTFPs value chains in Houaphanh province

	Opportunities	Challenges
Handicraft	<ul style="list-style-type: none"> Huaphanh has abundant bamboo resources, with provincial and district-bamboo taskforces and other stakeholders to support the bamboo sector. Farmers in Houaphanh have a tradition of weaving handicrafts and have the opportunity to receive additional support to develop the value chain of bamboo handicrafts. Handicraft production groups have been set up in connection with value addition and generating income for the community. The demand of the domestic market tends to increase, the products are more diverse and can meet the needs of the market. 	<ul style="list-style-type: none"> Bamboo handicraft production requires skill, but the price is not high. Some villages are short of raw materials. Production groups are not yet strong, there are no models to implement group management skills. Product quality is not high and variety is still low. Roads are still difficult in some villages with high transportation cost. Some other villages do not have traders to collect. Access to credit and markets are still facing challenges and difficulties.
Kuan bamboo	<ul style="list-style-type: none"> The bamboo taskforce with relevant departments within the province can continue monitor and support producer groups and traders. Quotas and export costs issues have been addressed and can be improved. Enterprises can produce final products locally for domestic markets, such as toothpicks and chopsticks, etc. There are natural bamboo resources in many districts, high potential and low unit prices that can attract foreign investment. 	<ul style="list-style-type: none"> No clear supply data of raw materials. Limited information and access to export markets, especially for end markets. Mainly rely on Vietnam export market without final products processed in the province. Bamboo poles are collected without appropriate techniques, and risks for overharvesting. Quota approval process, export procedures, tax and fees are still high.
Khom bamboo shoot	<ul style="list-style-type: none"> In Houaphanh, there are many villages with Khom bamboo shoots which generate income to local communities particularly during the off-season for agricultural production. Multi-stakeholder coordination could improve the Khom bamboo shoot value chain. There are lessons learnt from villagers in the sustainable resource management and use of Khom bamboo shoots. 	<ul style="list-style-type: none"> Villagers inside and in neighboring villages do not enforce the harvesting techniques and regulations, resulting in lower production. No effective control and bamboo planthopers. Low price offered by middlemen with some conflict between villagers and collectors. Weak producer group with unclear and accounting and irregular reporting systems. Support from village authority is still limited.

Bamboo resource management	<ul style="list-style-type: none"> • There is high potential to scale out the bamboo resource management in other villages, districts and provinces. • There are tools and approaches for land use planning for sustainable bamboo resource management, development and use. • Bamboo sector is involved multi-stakeholders such as government, iNGOs, private sectors and communities with prioritized development strategy from provincial government. • There is an opportunity to produce bamboo as a substitute for shifting cultivation. • A number of farmer groups have been established and are able to develop producer groups and cooperatives to maintain, manage and use, as well as plant bamboo for commercial purposes. 	<ul style="list-style-type: none"> • Local bamboo resource management is still weak whilst public sector's monitoring, inspection, and supports are still limited. • The investment of bamboo enterprises to process final products is still small. • The tools and mechanisms that have been introduced to districts have not yet been fully and identically implemented. • Involvement of the private sector in bamboo resource management is still limited. The bamboo planthopper's outbreak affects bamboo production.
NTFPs	<ul style="list-style-type: none"> • There is a variety types of NTFPs that that have the potential to generate additional income for the villagers, such as: benzoin, red mushroom, lingzhi mushroom, broomgrass, and rattan. • Domestic and foreign markets have high demand, some can be processed, value added and generated higher income to the villagers. • Districts and province realized the importance to developing the NTFPs value chains in order to contribute to income generation and poverty reduction. • The BNDA has a variety of lessons learned in the resource management, bamboo and NTFPs value chans development that can provide services to develop the sector in Houaphanh. 	<ul style="list-style-type: none"> • Some villages have difficulty accessing NTFPs resources whilst others lack of sustainable management arrangements. • Affected by climate change, especially changes in rainfall. • There are few NTFPs farmers' groups with weak group management and processing skills. • There is no NTFPs collector organization. Sometime, there is competition among middlemen collecting NTFPs. • There is limited marketing information for the end export markets.

2.3 Lessons learnt

Bamboo resource management tools have been developed through trainings of district extension officers and village patrols to monitor bamboo resource. Although in some villages, activities and monitoring were carried out in accordance with the regulations set by the village, especially during the open-close seasons. However, better effective monitoring needs to be adjusted as per before and after the harvesting seasons. In addition, more effectiveness is needed on bamboo forest patrolling, accessibility of producer groups to use the bamboo resource, harvesting regulations and bamboo poles movement. In particular, quantity of bamboo poles supplied to the factory could be assessed to achieve more effective and appropriate quota approval.

Improvement of bamboo and NTFPs information sharing and dissemination system through organization of multi-stakeholder meeting with appropriate and updated information. Continue to discuss and consult with relevant stakeholders in order that issues could be addressed and solved regularly and timely. At the same time, it should continue to study and promote the value chain of potential new products, such as bamboo straw, Loy bamboo shoot and other NTFPs.

Strengthen the second level farmers organizations particularly for handicraft group producers, and Kuan bamboo producers, etc. so that their negotiation power on prices could be improved with better access

to both domestic and export markets. Strengthen producer groups through better monitor product quality, exchange marketing information, group management, collect membership fees as a source of income for the group, leverage group funds, and liaise with other stakeholders.

Review and address issues that hinder the bamboo and NTFPs business. Improve the mechanism for issuing quotas for bamboo pole and NTFPs collection aiming at more streamlined, timely and transparent system. At the same time, continue to strengthen the BNDA and upgrade its skills in financial management, association management, planning, proposal writing, reporting and community service skills.

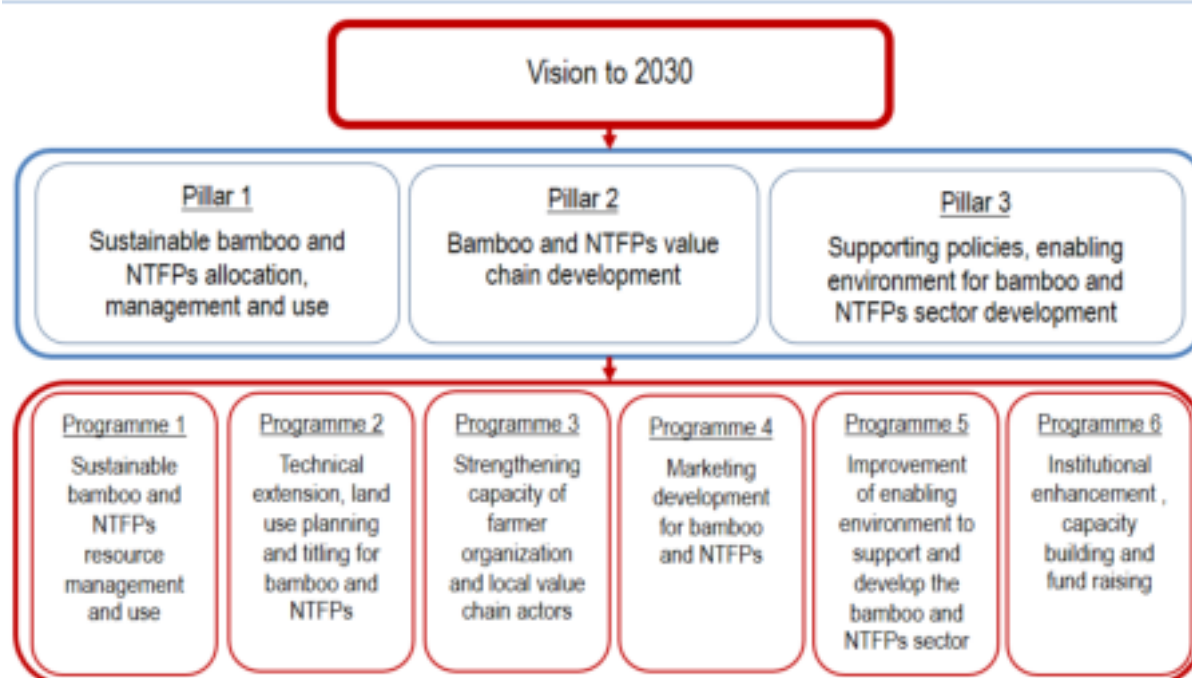

III. The 3rd Provincial Bamboo and NTFPs Development Strategy in Houaphanh Province (2021-2025)

3.1 Vision for bamboo and NTFPs development in Houaphanh province to 2030

The bamboo and NTFPs resources of Houaphanh Province have been sustainably, economically and efficiently allocated, managed and used with the strong participation of the local communities and all other stakeholders, making a significant contribution to poverty reduction to improve people's livelihoods and in line with the green development. This will be achieved through bamboo and NTFPs value chain development, capacity building of government staff, producer groups, local traders and sufficient supporting policies from the government.

Framework for the 3rd bamboo and NTFPs development strategy (2021-2025)

3.2 Overall goals for bamboo and NTFPs development in Houaphanh to 2025

- The bamboo and NTFPs of Houaphanh Province have been allocated, managed and used in a planned manner, linked to the restoration and cultivation, contributing to the expansion of the forest cover to 70%, with the active and effective participation of the local community, local government, the private sector, and other relevant stakeholder.
- Demonstration and extension of research results and techniques for the development of bamboo and NTFPs have been comprehensively promoted and focused at the provincial, district and community levels. The bamboo and NTFPs resource management, land use planning and land titling are systematically organized.

- The capacity and skills of farmers' organizations, entrepreneurs and local service providers in various fields have been improved as a basis for the development of value chains for bamboo and NTFPs, on the basis of ensuring the fair benefits to the local community. The domestic and foreign markets have been sustainably developed.
- Supporting policies to promote value chain and investment in bamboo and NTFPs have been improved on the basis of effective quota management, investment incentives, business operations, exports and public services that are streamlined, timely, transparent and efficient.
- Institutional development with clear role and responsibility as well as coordination among line agencies particularly of the provincial and district taskforces for the development of bamboo and NTFPs sector in Houaphanh province has been promoted, decentralized, with clear and systematic approaches.

IV. Prioritized Programmes and Action Plans for the 3rd Bamboo and NTFPs Strategy in Houaphanh Province (2021-2025)

4.1 Programme 1: The sustainable bamboo and NTFPs resource management

Action plan 1: Review and improvement of sustainable bamboo and NTFPs resource management tools

Constraints and challenges: Currently, bamboo and NTFPs resource management tools and methodologies are not synthesized. Bamboo and NTFPs are harvested at a risk of extinction with overharvesting, reckless slash and burnt, harvesting of bamboo poles of younger than three years old whilst forest fires are reported in some areas. While some areas have been converted from bamboo forests to agricultural cash crop areas, some areas in the forest are still secretly used for hunting. Village patrols are also irregular due to a lack of budget and incentives to implement regulations.

Objectives: To review, synthesize lessons learned, and adapt tools and methods for the sustainable bamboo and NTFPs resource management with compact, and effective manner through sustainable and participatory land use planning, and management of bamboo and NTFPs resources.

Indicators:

- Reviewed, synthesized and adapted tools and methods for sustainable resource management for bamboo and NTFPs based on the lessons learned from the 2nd Strategy and other projects that have previously implemented, especially the Combined Method (CM) introduced by GRET.
- Manuals on bamboo and NTFPs resource allocation, management and harvest have been produced to scale out the techniques through farmers to farmers, farmer field school or other appropriate approaches.
- Clear database to monitor, evaluate and inspect the allocated bamboo and NTFPs resources has been established at province and districts.
- Natural bamboo deforestation basically reduced by 2025.

Implementations:

- Establish provincial and district technical groups to review and synthesize the previously used tools and methods for the sustainable management of bamboo and NTFPs, based on the previously established approach (CM) in the 2nd Strategy.
- Compile tools and adapt them for more appropriate, streamline, budget and time saving for survey, planning and allocating land for villages that have already been allocated and are deemed appropriate for rehabilitation, monitoring, and inspection. For other villages that have not yet been implemented, clear and systematic implementation practices are introduced.
- Review and modify the regulations on the resource management for bamboo and NTFPs in a concise, easy-to-understand manner, as well as disseminate and raise awareness among villagers on a regular basis. This for villagers' understanding on rules and regulations related to bamboo and NTFPs in relation to the DAFP's work plan.
- Establish a database at the provincial and district levels to monitor, inspect and evaluate the management of bamboo and NTFPs resource before and after the harvest season.

Action plan 2: Capacity building of local communities for bamboo and NTFPs resource management and use

Constraints and challenges: The awareness and motivation of most villagers to implement the management regulations for bamboo and NTFPs are not yet strong. Training, regulation dissemination and participation in resource management and use of bamboo and NTFPs are irregular, not widespread,

thus making the role of village patrol units ineffective and inefficient. Ongoing monitoring from relevant government offices is irregular mostly due to the lack of budget and effective monitoring system.

Objectives: To empower villagers to implement regulations on the resource management of bamboo and NTFPs, through extensive, focused and regular outreach training before and after the harvest seasons. Build better understanding on the implementation of regulations for the resource management of bamboo and NTFPs to villages that are not yet strong, and create model village for sustainable implementation and management.

Indicators:

- In the allocated and managed villages, all the villagers learned the techniques, regulations for resource management, maintenance and harvesting of bamboo and NTFPs with increase of 1,000 additional people by 2025 from 1,482 families, 8,145 people in 2020.
- By 2025, additional 500 women have access to resource management, maintenance and harvesting techniques for bamboo and NTFPs, from the baseline figure in 2020.
- By 2025, at least 10 model villages with regular inspection by the Village Forest Management Committee by using the village's bamboo and NTFPs fund.
- Bamboo and NTFPs resource allocated and managed villages are regularly monitored by relevant offices at least once a year.

Implementation:

- Strengthen provincial and district technical staff. Continue to expand the lessons learned in the resource management of bamboo and NTFPs within the province in a variety of ways, such as classroom training, on-the-job training, study tours, exchange of lessons between villagers through farmer field school or other means, ensuring the participation of women.
- Strengthen capacity of the village bamboo forest management committees and village patrol units, with at least 30% of women participating in systematic and organized management of bamboo and NTFPs, including sustainable harvesting planning under the guidance of the DAFOs.
- Strengthen capacity of the resource management committees of bamboo and NTFPs in the focal villages, model villages in the management, use of bamboo and NTFPs, and ensuring at least 30% of female participation.
- Establishment of a fund to be used for the sustainable resource management of bamboo and NTFPs.

Action plan 3: Expansion of bamboo and NTFPs resource management areas with clear monitoring and evaluation mechanism

Constraints and challenges: The area of bamboo resource and the quantity of NTFPs are declining due to the over-use and lack of sustainable resource allocation, management and use. In the past, the allocated and managed areas were not widespread with some overlapping use between villages, making it difficult to manage. There is no detailed database system for monitoring, inspection and reporting.

Objectives: To maintain and expand the bamboo resource allocated and managed areas, reduce the risk of extinction, and reduce the threat of bamboo areas being transformed to cash crop areas. Increase and define the resource management area with clear monitoring, evaluation and management, as well as a detailed database of management and reporting system.

Indicators:

- The allocated bamboo resource area is protected, with increase of the new management area of bamboo and NTFPs to 10,000 ha between 2021-2025, from the baseline figure of 5,253 ha (in 33 villages) in 2020.

- Regular monitoring, inspection and patrolling by the Bamboo Resource Management Committee with clear evaluation of the sustainable resource management of bamboo forest and NTFPs.
- At least 10 model villages for expanding, monitoring, inspecting, patrolling and evaluating the sustainable management of bamboo and NTFPs were established.
- Harvesting of bamboo and NTFPs from the allotted area increased by at least 10% per year.
- A database on bamboo resource management and NTFPs, including bamboo plantations, which is updated annually before and after the harvest seasons at the district and provincial levels.

Implementation:

- Continue to define and expand the allocated resource management area of bamboo and NTFPs based on the participatory land use planning and the CM approach introduced by GRET.
- Establish model villages to expand, monitor, inspect, patrol and evaluate the sustainable resource management of bamboo and NTFPs in some potential districts.
- Provide trainings and disseminate approaches for harvesting bamboo and NTFPs from areas that have been allocated and managed for sustainable management.
- While monitor the patrollings at the villages, evaluate the sustainable resource management of bamboo and NTFPs before and after the production seasons, especially in high-risk villages by district and provincial offices.
- Under the direction of the provincial and district taskforces in line with PAFO/DAFO's work plans, establish a database, as well as assign provincial and district technicians responsible for regular monitoring.

4.2 Programme 2: Extension of bamboo and NTFPs production techniques, land use planning and land titling in relation to the development of bamboo and NTFPs sectors

Action plan 4: Research for development of bamboo and NTFP sectors

Constraints and challenges: Technical research on bamboo and NTFPs is limited and not yet used widely. The results of the research are not yet technically specific and the application to local condition is limited. Research for the development of bamboo and NTFPs is still limited, mostly relegated to harvesting from natural resources. At the same time, research is still minimal on the suitability of climate, ecology, pests and diseases, growth and maintenance techniques.

Objectives: To identify, study and research technologies related to bamboo and NTFPs in a diverse, specific, focused, consistent and applicable manner at the local level, leading to the sustainable development of bamboo and NTFPs sectors, including those from natural resources and plantations.

Indicators:

- Have specific projects or activities for technical research for the development of bamboo and NTFPs.
- Provide technical research results related to bamboo and NTFPs by at least 5 techniques.
- Research results that are adaptive to the local condition be applied and supported the development of bamboo and NTFPs sectors, including bamboo from natural sources and plantations.

Implementation:

- Raise funds from the government, development projects and the business sector to establish a research fund on bamboo and NTFPs.

- Collaborate with research institutes, universities, development partners and other relevant agencies to establish a research-demonstration-extension project on bamboo and NTFPs.
- Organize annual technical seminars, technical and policy consultations for research on the development of bamboo and NTFPs

Action plan 5: The extension of bamboo and NTFP technologies

Constraints and challenges: The dissemination and application of technical findings related to bamboo and NTFPs is limited, not yet used widely. The results of some research are not adaptable to local conditions, thus most villagers do not apply sustainable planting and harvesting techniques.

Objectives: To disseminate technical research results on bamboo and NTFPs to a greater extent, by demonstrating the research results taking account of local context. Establishment of a systematic research and promotion mechanism at the central, provincial, district and community levels.

Indicators:

- At least 5 research results are demonstrated by the projects on bamboo and NTFPs production techniques that are in line with the local condition.
- At least 5 manuals on new production techniques that can be promoted and implemented.
- There are mechanisms, systems for research-experiment-demonstration and promotion at the central, provincial, district and community levels.
- At least 5% of total allocated and managed areas including plantation areas have applied the new technical research results on bamboo and NTFPs.

Implementations:

- Raise fund from various agencies to identify projects and activities for research and experimentation - demonstration of bamboo production techniques and NTFPs in accordance with local condition. This includes introduction of new varieties, demonstration of planting techniques, farm management of bamboo plantations and some NTFPs.
- Conduct research, experiment-demonstration-extension technical techniques related to bamboo and NTFPs in the process of allocation, management, and use of bamboo and NTFPs, including plantations in a systematic manner.
- Produce technical extension manuals based on the results of research-experiment-demonstration-promotion at the local level with concise, easy to understand, and local language for wide dissemination.
- Establish mechanisms to promote, monitor and evaluate the implementation and application of these new techniques in a systematic manner at the provincial, district, and community levels.

Action plan 6: Land use planning and titling linking to bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: Many areas of bamboo and NTFPs are mixed with other types of forest. Some areas also overlap between forest types, especially with production areas, making it difficult to allocate and manage. The rights of individual and community management remain unclear. At the same time, land use planning is not widespread whilst planning, monitoring, and implementation of planning results related to bamboo and NTFPs do not have a detailed and clear system.

Objectives: Based on the land use planning, to clearly define the boundaries of the bamboo forest, between the types of bamboo resource and NTFPs and production areas with clear map, demarcation and information, as well as a clear definition of management rights, use of individuals and communities.

Indicators:

- Land use planning has increased by at least 50 villages, including villages that have undergone integrated land use planning (CM) related to bamboo and NTFPs, or other methods that have been modified in the Action plan 1 by an additional 20 villages, from the baseline of 33 villages in 2020.
- Clear maps, data and databases of bamboo and NTFPs areas of individuals and of clearly defined villages of the allocated villages. There is also a rule not to turn it into other cash crop areas.
- There is a clear definition of the management rights of individuals and communities in the allocated villages.
- There is a monitoring system, with district and provincial staff assign to responsible for the database linked to the Action plan 3.

Implementation:

- Continue to use information from existing land use planning and expand it to other villages that have not yet conducted land use planning, in order to clearly define bamboo and NTFPs areas.
- Implement the relevant laws and policies into legislation and regulations to strictly manage the bamboo and NTFP resources at each level.
- Conduct the survey and authorize the management-and-use by individuals and communities.
- Establish a database on bamboo forest and NTFPs, of which individual and village bamboo plantations that have been allocated, as well as set up village-level committees for monitoring and reporting. Allocate the district and provincial technical staff to monitor and compile reports for district and provincial taskforces.

4.3 Programme 3: Capacity building for farmer organization and local stakeholders on bamboo and NTFPs value chains

Action plan 7: Capacity building for farmer organization on planting, producing and harvesting bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: Bamboo and NTFP production techniques are new to the villagers. Implementing the sustainable production techniques to develop the bamboo and NTFPs value chains requires the formation of groups to share and exchange lessons learnt. At the same time, existing farmer groups still have limited capacity to manage the group, including various technical aspects.

Objectives:

To strengthen farmers' organization in group management and technical skills, especially on new varieties of bamboo, seedlings, planting and farm management. To ensure the collection of bamboo and NTFPs with both sufficient quantity and high quality. To organize producer groups as model and to develop the value chain of bamboo and NTFPs in a sustainable practice.

Indicators:

- Strong farmers' organizations in terms of group management and technical skills, that guarantee both quantity and quality of at least 10 groups between 2021 and 2025.
- By 2025, at least 5 commercial bamboo and NTFPs producer groups are additionally organized. Group members earn at least 50% more from the production and harvest of bamboo and NTFPs, compared to the baseline in 2020.
- Bamboo and NTFP producer groups are strong (being able to function independently with limited need for external support) and able to scale out lessons learned from group management, bamboo and NTFP production techniques. These groups are comprised of at least 30% female members.

Implementation:

- Establish and promote capacity of farmers' groups in terms of good management skills and in accordance with the Decision of the Ministry of Agriculture and Forestry No. 2984 or Decree on farmer organization and cooperative No. 606/GoL.
- Strengthen the farmer groups capacities through various ways, such as provision of training, on-the-job training, study tours to exchange lessons and techniques, especially on new varieties of bamboo, seedling, planting and farm management. In addition, strengthening on sustainable collection of bamboo and NTFPs to ensure both quantity and quality. This could be done through facilitation and supports from local civil society organizations such as the BDNA.
- Support development of farmer organizations into commercial producer groups to produce, harvest bamboo and NTFPs for at least 10 groups as part of the overall value chain development. There are group funds that collect membership fees, business and other contributions, through setting specific conditions for villagers to become group members.

Action plan 8: Strengthening capacity and skills for local stakeholders along the bamboo and NTFPs value chains

Constraints and challenges: Currently, villagers and local traders are not yet fully involved in the bamboo and NTFPs value chains. Most of them only act as local producers and collectors without clear understanding of price and market demand information (i.e. quality and processing). Some bamboo and NTFP value chains are still raw materials without processing and value addition. As a result, the trade is not as fair as it should be. Thus, currently, bamboo and NTFP value chains are not yet sustainable.

Objectives: To strengthen capacity of villagers and local traders to fully participate in the value chain of bamboo and NTFPs by forming producer groups and entrepreneur organizations. Provision of trainings, price and market demand information related to quantity, quality and diversification of product, which makes the bamboo and NTFP value chains more viable. At the same time, to improve processing techniques through the use of standardized production tools to increase productivity.

Indicators:

- By 2025, at least 10 producer groups and 3 collector groups have been trained to become model producer groups and entrepreneur organizations with marketing skills, business planning and better participation in the value chain of bamboo and NTFPs.
- Database with price and market demand information is set up to facilitate the production and business planning on quantity, quality and variety of products, as well as making trading in bamboo and NTFPs more viable.
- Villagers, producer groups and business units involved in the bamboo and NTFP value chains have increased their income by 50% from the baseline in 2020.
- Improved production tools and machineries are used to increase productivity while reducing 25% of production time.

Implementation:

- To promote the formation of model producer groups and entrepreneur organizations (collector groups). To organize various types of trainings such as classroom training, on-the-job training, study tours, exchange lessons with producers and local entrepreneurs on quality inspection skills, value-added processing, marketing, production-business planning.
- Under the direction of the Bamboo and NTFP Development Taskforce and in line with the programme of the Department of Industry and Commerce, create a database on prices and market demands which is accessible by local stakeholders. This could be a variety of tools such as bulletin boards, flyers, newsletters and social media, etc.
- To promote processing to add value through on-the-spot quality inspection of bamboo and NTFPs in order that more jobs and income could be generated for local communities.

- Research and consider the establishment of low-interest and long-term funds and credits to support the bamboo and NTFP sectors.

Action plan 9: Promotion of civil society organizations in bamboo and NTFPs development

Constraints and challenges: Existing associations and civil society organizations still have a limited role to play, and they have not yet used all their resources to develop the sustainable bamboo and NTFPs. Their facilitation in commercial production to generate more income for rural communities have not yet been recognized and fulfilled.

Objectives: To use all potentials to develop bamboo and NTFPs value chains in more sustainable practices. In particular, many civil society organizations have a wide range of experiences and lessons which could be capitalized. This includes the BNDA.

Indicators:

- Civil society organizations, such as the BNDA, have upgraded their skills to promote the sustainable development of bamboo and NTFP sectors in Houaphanh Province.
- Involvement of at least 3 civil society organizations from various areas to promote bamboo and NTFPs, related to production, processing, marketing, policy advocacy and other relevant associations.
- Civil society organizations are sustainable, able to fully promote the production and harvest of bamboo and NTFPs as a process of generating income for the rural community.

Implementation:

- Continue to strengthen capacity of the BNDA and other associations through upgrading their skills on financial management, association management, planning, proposal writing, reporting and community service skills.
- Continue to encourage and promote the participation of various civil society organizations in promoting the development of bamboo and NTFPs. Encourage different types of organizations for producers, processors, marketing, logistics and other related associations to participate in the development of the sectors.
- Encourage associations to work harmoniously and complement each other in developing the bamboo and NTFP sectors from upstream to downstream value chains. Encourage those civil society organizations to access to various sources of funding.

4.4 Programme 4: Marketing development of bamboo and NTFPs

Action plan 10: Domestic marketing development for bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: The understanding of market demands and market access of local producers and business units is still very minimal. While quality control of bamboo and NTFPs relies on the end buyers, local products remain relatively inexpensive. The management of local producer groups and business units is still family-oriented, not yet a well-organized enterprise. Plans for production, marketing and business are limited. In addition, marketing skills and opportunities to promote products and integrate into the bamboo and NTFP markets are limited.

Objectives: To improve understanding of the market demands and access of producers and local traders, both are linked to the quality improvements. To promote and strengthen the management of producer groups and local traders to be seen as a small and medium enterprise. To promote the marketing of bamboo and NTFPs related to traditional festivals and tourism within the province and within the country.

Indicators:

- By 2025, producer groups and local traders have at least 85% understanding of market demand and market access. At the same time, they could supply bamboo NTFPs regularly according to the quantity and quality required by the market.
- A widely available and used market information database was set up to develop the bamboo and NTFPs value chains Houaphanh Province, linked to Action plan 8.
- The bamboo and NTFPs value chains have good links among bamboo pole collectors, producers, processors, wholesalers and retailers, as well as quality improvements to meet the needs of a wide range of markets.
- Producer groups, local traders are encouraged to access the markets through outreach, participation in festivals and fairs (i.e. Annual Handicraft fairs in Lao-ITECC).
- By 2025, organize at least an annual festival exhibiting bamboo and NTFP within the province.
- At least one location that can promote the marketing of bamboo and NTFPs in the province.

Implementation:

- Provide marketing training to producers, local traders in order that better market information and access could be achieved through consulting companies, the Chamber of Commerce and Industry and other agencies.
- Under the direction of taskforces and Department of Industry and Commerce, to establish a database and system for marketing information related to the bamboo and NTFP value chains, linked to the Action plan 8.
- Promote and strengthen the management capacity of producers and local traders, linked to improving the quality of bamboo and NTFPs in line with market demands.
- The government and other relevant agencies support producers, business groups to have the opportunity to advertise and participate in various exhibitions related to tourism.
- Develop infrastructure to promote marketing, such as showrooms and sale point at appropriate locations, especially related to the province's tourism.
- Establish a provincial bamboo and NTFPs development center to provide technical, production and marketing information to producer groups, traders and other stakeholders.

Action plan 11: Development of trade mark and marketing promotion tools for bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: In Houaphanh province, the bamboo and NTFPs still lack commercially attractive unique packaging with its market value. Processing to add value is still limited whilst the promotion for One District One Product (ODOP), Fair Trade as well as Geographic Indication (GI) is minimal. At the same time, there is limited advertising and marketing tools for the bamboo and NTFPs.

Objectives: To create image of the bamboo products and NTFPs in Houaphanh Province through better processing, packaged with unique trade mark that have commercial value. To promote the certifications of ODOP and Fair Trade, etc. At the same time, to develop various advertising and marketing tools in relation to those certifications.

Indicators:

- Unique Trade mark for bamboo and some NTFPs from Houaphanh province are acknowledged in accordance with local and international regulations and standards.
- Certified bamboo and NTFPs of Houaphanh province can be accepted and sold in both domestic and foreign markets.
- Systematic advertisement tools such as specific websites, Facebook webpage, and apps are created, disseminated and used by various wide public audience.

Implementation:

- Under the direction of the taskforce, design and promote the unique trade mark for bamboo and some NTFPs in Houaphanh province.
- Encourage local traders, producer groups, associations and cooperatives to use the trade mark with high quality products, standards and regulations.
- Develop a mechanism to promote the trade mark for bamboo and some NTFPs through various events, advertisement, social media and websites, etc.

Action plan 12: Regional and international markets linkages and accessibilities

Constraints and challenges: Bamboo and NTFPs value chain actors have limited opportunities and skills to promote their product at regional and international markets. Local traders' investments in bamboo and NTFPs are minimal and could not meet export market's high demand. Simultaneously, high production costs, especially raw material costs along with still lower quality and quantity of production as compared to other countries, render Lao bamboo traders uncompetitive with other countries. In addition, supporting policies on exporting of bamboo products is still complicated with high tax and fees.

Objectives: To create more opportunities for integration into export markets, encourage local traders to invest in diversified bamboo and NTFPs which could meet demands in those markets. At the same time, to build the competitiveness through reduction of production cost, to ensure quality and quantity that enable bamboo and NTFPs in Houaphanh to compete in the international market. To simplify procedures, export customs clearance, streamline checkpoints and shorten processing time through one-stop-service system.

Indicators:

- Producer groups, traders and other stakeholders have access to local and international marketing information on bamboo and NTFPs, as well as improved production skills to meet with market demands.
- Producer groups and local traders have capacity to write business plans and write proposals to access to various sources of funding and credits to improve businesses related to bamboo and NTFPs.
- Sustainably establish and promote marketing network and promote the marketing of bamboo and NTFPs with specific website for bamboo and NTFPs traders in Houaphanh province.
- By 2025, the export process will be easier and faster through the one-stop service system.

Implementation:

- To support the participation of producer groups, traders, associations and other stakeholder in various events in both domestic and foreign countries in order that their marketing and advertising skills could be improved.
- To strengthen access to domestic and export market information of producer groups, traders, associations and other stakeholders. At the same time, to improve their bamboo and NTFPs production quality capacity to meet with those market demands.
- Build capacity of producer groups, traders, associations and other stakeholders to write business plan and proposals for credits and financial support from related banks and international organizations so that their business could be improved.
- To promote business network through E-commerce, online with sustainable marketing promotion.
- To promote the one-stop service system toward more effective exporting administration and procedures.

4.5 Programme 5: Enabling environment to support the bamboo and NTFPs development in Houaphanh province

Action plan 13: Review and adjustment of quota approval system for bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: The allocation of quotas for the collection of bamboo and NTFPs is still slow whilst business registration, tax and fees and exporting clearance procedures are still complicated for investors. At the same time, the distribution of approved quota for bamboo and NTFPs is under provincial offices but the implementation and monitoring are responsible by the district offices. Sometimes, unclear delineation of role and responsibilities among province and district is reported.

Objectives: To review the procedures for approving and allocating the quota system for bamboo and NTFPs in Houaphanh Province, enabling provincial and district officials to implement uniformly the related regulations, implementation procedures, clear role and responsibilities with streamlined, transparency and monitoring system.

Indicators:

- The provincial authorities can implement the allocation of quotas in accordance with the regulations on clearance and investment in bamboo and NTFPs, as well as with the clear monitoring and coordination from each office.
- Separate bamboo and NTFPs plantation from natural resources with different tax and fees.
- The quota approval, distribution, implementation, monitoring and evaluation have been improved in a more systematic, streamlined, timely, transparent and auditable approach.

Implementation:

- Collaborate with policy makers such as the Department of Forestry (DOF) and other agencies to review, approve and allocate quotas for the collection of bamboo and NTFPs in a clear, concise, timely and uniform system.
- Improve the quota production and export system to keep up with the harvest season, allowing handicraft producer groups to have sustainable access to raw materials.
- Disseminate the related law and regulations at the provincial and district offices to be able to understand and implement the procedures in more systematic ways.
- Conduct registration of bamboo and NTFP gardens and plantations. Study and consult to clearly determine the appropriate tax and fees for bamboo and NTFPs from the natural resources and plantation.
- Under the direction of taskforce for the development of bamboo and NTFPs, organize annual consultations between provinces, districts, traders, villagers and other relevant stakeholders to review, discuss and resolve issues related to the quota system in a timely manner.

Action plan 14: Supporting policies to develop bamboo and NTFP value chains and investment in Houaphanh province

Constraints and challenges: Currently, supporting policies for bamboo and NTFPs development in Houaphanh province is still limited whilst tax, fees and approval procedures for doing business is complex and inconsistent while not yet supportive. The process of importing bamboo processing equipment is still challenging, and cross-border exports are still difficult. Coordination from line government offices at each level is not yet harmonious without sufficient information sharing and exchange.

Objectives: To improve the enabling environment and supporting policies to promote the bamboo and NTFP sectors through better resource management, production, processing and business by producer groups, association and traders. This in turn will motivate them with more investment and ease for

doing business with lower production and transition cost. Regular consultations and discussions are held to clarify and resolve issues, and information sharing is encouraged and facilitated to find appropriate solutions. The clear procedure to facilitate simpler import of production equipment and export of bamboo and NTFPs is needed by traders.

Indicators:

- Organize an annual consultation forum and exchange information to clarify and resolve issues between the government - traders – producer groups, linked to the Action plan 13.
- By 2025, the harvesting and relocation of bamboo products and NTFPs including time needed for approval process will be reduced by at least 50% as compared to 2020.
- Tax and fees to collect and operate business in bamboo and NTFPs have been appropriately considered by the government, compared to the baseline figure for 2020.
- Traders have a clear understanding of the tax and fees for importing machinery and equipment in various production, business operations and exports.
- Producers groups and local traders have access to sources of low-interest, long-term credits to improve their productivity and processing of bamboo and NTFPs.

Implementation:

- At the provincial level, organize an annual forum/platform to discuss, exchange of lessons learned and find solutions to issues that producers, traders and associations encounter. Bi-annual ones are conducted at the district level to discuss and resolve issues in a timely manner.
- Review and consider tax and fees and procedures for documentation, regulations and services that are seen as inducing greater costs for collection, production, marketing and exports. This includes barriers to handling, transporting or inspecting items deemed inappropriate.
- Implement investment promotion legislation and regulations, promote SMEs as well as contract farming between the traders and villagers, bamboo and NTFP collectors and traders.
- Facilitate and provide timely and efficient services, as well as provide necessary production and marketing information to stakeholders.
- Encourage researches on low-interest and long-term credit mechanisms to facilitate producers, associations and local business units for easy access to sources of funding to improve their production systems and business operations.

Action plan 15: Promotion, implementation, monitoring and evaluation of the 3rd bamboo and NTFPs strategy

Constraints and challenges: Dissemination, implementation, monitoring and evaluation to meet the framework and achieve the objectives of the indicators of the strategy is not yet systematic. At the same time, the implementation of the prioritized programmes and action plans into detailed practical activities are needed. This requires active taskforce for bamboo and NTFPs development to systematically incooperate into each sector's development plan.

Objectives: To disseminate the contents of the strategy widely so that it can be implemented, monitored and evaluated according to the strategic framework and achieve indicators' goals. The prioritized programmes and action plans should be translated into detailed activities that can be transformed into projects and sub-activities that can be timely integrated into the work plan of each sector.

Indicators:

- Specific provincial and district taskforce and secretariat to develop the bamboo and NTFPs in Houaphanh province are officially formed and actively enforce their respective roles and responsibilities.
- Relevant sectors, development projects are informed about the vision, goals, prioritized programme, action plans and indicators as well as implementation activities of the strategy.

This could be translated into more detailed projects activities in relation to work plan of each sector.

- Strategic monitoring and evaluation mechanisms have been identified to ensure that the implementation of the strategic framework, goals and indicators are achieved in a systematic manner.

Implementation:

- To promote the integration of the prioritized programs and action plans of this strategy into the provincial socio-economic development plan and turn them into detailed projects and activities for implementation.
- To establish the provincial, district taskforce, and secretariats to develop the bamboo and NTFPs in Houaphanh province. The taskforce has a role in guiding the effective implementation of the 3rd strategy.
- To coordinate with relevant departments, implementation agencies and development projects to organize the dissemination of goals, prioritized programme and action plans of this strategy incorporating with the work plan of each sector and stakeholders. Disseminate to villagers, producers, producer groups and the private sector to learn, understand and implement the strategy in a responsive way.
- Identify detailed tools for communicating with all stakeholders so that the role of each stakeholder is clear and can be reviewed. At the same time, to identify clear system to monitor and evaluate each prioritized activity through periodically collect, compile and report of both quantitative and qualitative information.

4.6 Programme 6: Institutional development, information dissemination and capacity building

Action plan 16: Improvement of coordination and capacity building for provincial and district bamboo and NTFP taskforces

Constraints and challenges: Coordination mechanisms, information exchange and capacity to promote the resource management, technical support, including the promotion of the value chain of bamboo and NTFPs of relevant offices are still limited and yet unsustainable.

Objectives: To enhance and make more effective the capacity of relevant offices with the resource management, technical support, coordination mechanism, information exchange, problem solving.

Indicators:

- Provincial and district taskforce members as well as relevant staff and village resource management committee's capacity has been improved to support the bamboo and NTFPs resource management and value chain development.
- Coordination mechanism to exchange information, addressing issues and finding solutions for bamboo and NTFPs private sector has been concretely set up.
- By 2025, the bamboo and NTFPs resource management has been effectively promoted with appropriate technical extension of at least 50% compared to the baseline in 2020.
- At least 50 hectare of bamboo plantation has been achieved with sufficient technical support to the development of bamboo and NTFP sectors.

Implementation:

- To strengthen the capacity of provincial, district taskforces and village committees to develop bamboo and NTFPs as well as to effectively implement the 3rd bamboo and NTFPs development strategy in the province.

- To establish a secretariat for the development of bamboo and NTFPs in the provinces and districts with high potential. The secretariat will play a role in preparing the province's bamboo and NTFPs development center in the future.
- To research, review and improve legislation, supporting policies and regulations to improve the production, processing, marketing, and export systems. To create an enabling environment for doing business, supporting technologies, as well as research for development and coordination with relevant departments and cooperation with various development organizations.
- To promote the resource management, domestication and cultivation of bamboo and NTFPs in relation to the investment of the business sector and the activities of development projects aiming at sustainable harvesting, production and marketing of the sectors.
- To promote the formation of producer groups, and becoming cooperative in the future in order to ensure the quality, price and market stability of the province's bamboo and NTFPs.

Action plan 17: Technical capacity building on bamboo and NTFPs

Constraints and challenges: There are some projects led and implemented by the Lao government through PAFO, DAFO and village level. However, the level of operational, technical, marketing and business skills of the local authorities, including the business sector, are limited, intermittent and put into question interventions' sustainability. Currently, technical promotion, including the domestication of bamboo and some NTFPs has not been widespread affecting the slow development of the bamboo and NTFP sectors in Houaphanh province.

Objectives: To strengthen the implementation of this strategy, enhance the operational and technical capacity as well as marketing and business skills of the relevant government offices, such as PAFO, DAFO, producer groups, as well as the traders to be able to sustainably develop the bamboo and NTFPs sectors in the province.

Indicators:

- By 2025, at least 100 staff from provincial and district offices as well as model producer groups and traders have been trained on technical and operational skills with focus on bamboo and NTFPs marketing and business.
- At least 2 experts at provincial and 2 at each district with high potential and 10 at model villages have developed their specific capacity on bamboo and NTFPs.
- At least 5 study tours within the province and within the country, with at least 100 participants.

Implementation:

- To develop personnel development plans at the provincial, district, and village levels, as well as determine the number of personnel according to specific disciplines. Collaborate with relevant departments to conduct trainings and develop personnel for bamboo and NTFPs in specific technical skills at the provincial, district, and producer groups.
- To coordinate with relevant expertises and technical advisories to provide trainings to relevant technical staff at the provincial, district, and producer groups. These include skills on management, marketing, business operation, etc.
- To organize study tours to exchange lessons on the development and promotion of bamboo and NTFPs, both in domestic and other countries as appropriate.

Action plan 18: Establishment of information database for bamboo and NTFPs in Houaphanh province

Constraints and challenges: Coordinating mechanisms for exchanging information to address and solve issues on technologies and promoting the business sector, promoting the resource management for bamboo and NTFPs are still ineffective and not sustainable.

Objectives: To establish an information system and database as well as a mechanism for exchanging information on the development of bamboo and NTFPs in Houaphanh province in a streamlined and efficient manner, including vertical and horizontal coordination, such as timely and regular monitoring, evaluation and reporting.

Indicators:

- An appropriate, accurate, clear and updated information system has been established on the development of bamboo and NTFPs in Houaphanh with smooth and efficient communication and coordination, both vertically and horizontally.
- A database system has been created for regular monitoring, evaluating, and reporting issues to addressed and solved in timely manner.
- By 2025, seminars are held once a year, 10 village newsrooms, 4 newsletters per year, and online social media tools such as Facebook, website, WhatsApp and others are in place.

Implementation:

- Under the direction of the provincial and district taskforces, establish an appropriate information system related to technologies and marketing, etc. Develop a database system for monitoring, evaluating, and reporting on issues and through the Secretariat implement timely resolution of issues.
- Develop information exchange mechanisms on the development of bamboo and NTFPs in the province to be more convenient, streamlined and efficient, including vertical and horizontal linkages.
- Organize seminars and platform to share lessons, build a village information board, newsletter, and social media tools such as Facebook, Website, WhatsApp, etc.

Action plan 19: Establishment and development of bamboo and NTFPs technical and information center

Constraints and challenges: Previously, the promotion of resource management, technical extension, and information sharing have not been effective. The production, marketing and business promotion for bamboo and NTFPs development have not been sustainable.

Objectives: To establish and develop a technical service and information sharing center on the sustainable development of bamboo and NTFPs of the province, starting from activities on seed nursery and demonstration of potential bamboo and NTFPs plantations. This would facilitate the development of specialized personnel in bamboo and NTFPs while promoting gender-based participation and gender equality.

Indicators:

- By 2025, the provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center has been established and endorsed.
- By 2025, the mandate, role and responsibilities of the provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center has been defined and endorsed by the provincial and district taskforces where there is potential.
- By 2025, the provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center has secured funding sources.

Implementation:

- To establish a provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center, in close coordinatin between the forestry work plan and the Secretariat, under the direction of the provincial and district taskforces.
- To prepare the mandate, role and responsibilities of the provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center, as well as to submit it to the provincial and district taskforces for approval.
- To provide trainings on how to write a business plan and project proposals to funding sources, as well as build capacity to manage the center in the province once funding sources are secured.
- Consult with the private sector and donor organizations to enable them to contribute to the establishment of the provincial bamboo and NTFPs technical service and information sharing center in order that the sectors could be sustainably developed.

Action plan 20: Fund raising and financial supports to implement the strategy and develop the bamboo and NTFPs sector in Houaphanh province

Constraints and challenges: The budget is crucial toward encouraging the dissemination of strategies, investing in the implementation of prioritized programmes and action plans from the resource management, monitoring, patrol, planting, processing, value-added, as well as research for development and value chain development of bamboo and NTFPs.

Objectives: To mobilize the budget and fund raising for investment in the implementation of the prioritized programmes and action plans within the 3rd bamboo and NTFPs development strategy in an efficient, effective and successful direction.

Indicators:

- Investment budget for dissemination, implementation of the prioritized programs and action plans of the strategy and development of bamboo and NTFPs in Houaphanh province has been sorted out.
- A detailed five-year project and one-year sub-projects with investment plans are consulted, discussed and budgeted.
- Various sources of funding have been provided, such as public investment budget (PI), domestic business investment, foreign direct investment (FDI) and development projects (DOA) of 500,000,000 Kip per year.

Implementation:

- To further elaborate the implementation of the strategy into five-year projects and one-year sub-projects, as well as set a detailed five-year budget and annual work plan.
- To propose financial and technical supports from different agencies through the public investment budget (PI), local business investment, foreign direct investment (FDI) and related development projects (DOA).
- To consult and discuss with all stakeholders and value chain actors to establish reasonable revenue collection procedures from bamboo and NTFPs.

V. Organization of the bamboo and NTFPs task force

Provincial taskforce for bamboo and NTFPs development

Organization	Title	Name
Vice Provincial Governor	Chairman	
Head or Deputy Head of Provincial Agriculture and Forestry Office	Deputy Chair	
Deputy Head of Provincial Governor Office	Deputy Chair	
Deputy Head of Provincial Planning and Investment Office	Member	
Deputy Head of Provincial Industry and Commerce Office	Member	
Deputy Head of Provincial Finance Office	Member	
Deputy Head of Provincial Natural Resource and Environmental Office	Member	
Deputy Head of Provincial Foreign Affairs Office	Member	
Deputy Head of Provincial Information, Culture and Tourism	Member	
Deputy Head of Provincial Lao Women Union	Member	
Deputy Head of Provincial Lao Front for National Development	Member	
Head or Deputy Head of Forestry Division, PAFO	Focal point	
Deputy Head of International Cooperation Division, PPIO	Focal Point	
Deputy Head of Import and Export Division, PICO	Focal Point	

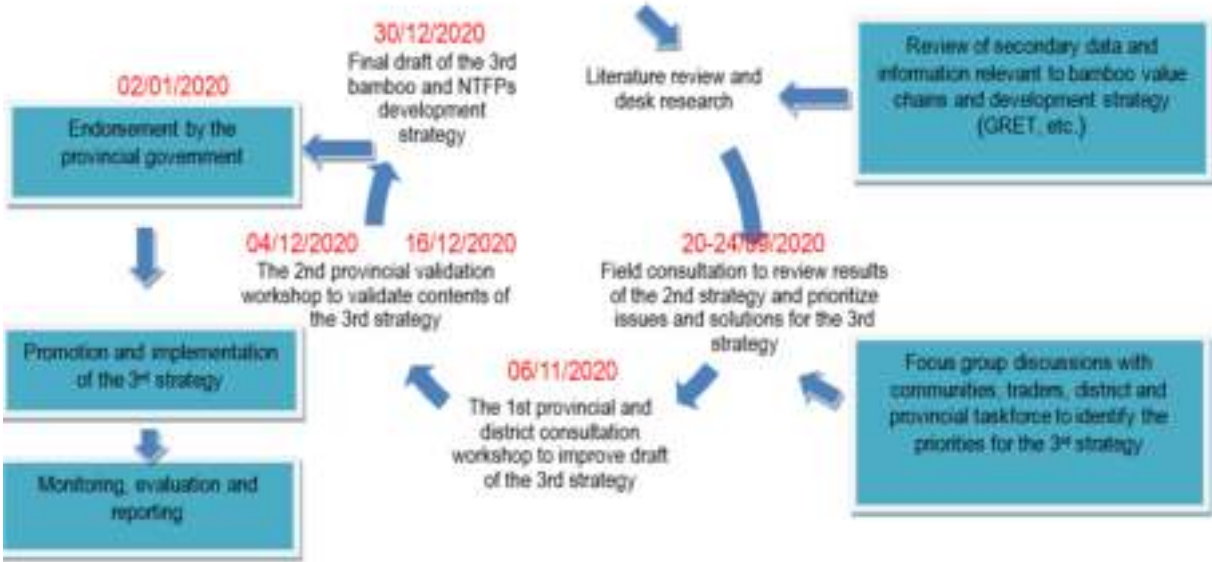

List of prioritized programmes and action plans

Programme 1: The sustainable bamboo and NTFPs resource management	
	Action plan 1: Review and improvement of sustainable bamboo and NTFPs resource management tools
	Action plan 2: Capacity building of local communities for bamboo and NTFPs resource management and use
	Action plan 3: Expansion of bamboo and NTFPs resource management areas with clear monitoring and evaluation mechanism
Programme 2: Extension of bamboo and NTFPs production techniques, land use planning and land titling in relation to the development of bamboo and NTFPs sectors	
	Action plan 4: Research for development of bamboo and NTFP sectors
	Action plan 5: The extension of bamboo and NTFP technologies
	Action plan 6: Land use planning and titling linking to bamboo and NTFPs
Programme 3: Capacity building for farmer organization and local stakeholders on bamboo and NTFPs value chains	
	Action plan 7: Capacity building for farmer organization on planting, producing and harvesting bamboo and NTFPs
	Action plan 8: Strengthening capacity and skills for local stakeholders along the bamboo and NTFPs value chains
	Action plan 9: Promotion of civil society organization in bamboo and NTFPs development
Programme 4: Marketing development of bamboo and NTFPs	
	Action plan 10: Domestic marketing development for bamboo and NTFPs
	Action plan 11: Development of trade mark and marketing promotion tools for bamboo and NTFPs
	Action plan 12: Regional and international markets linkages and accessibilities
Programme 5: Enabling environment to support the bamboo and NTFPs development in Houaphanh province	
	Action plan 13: Review and adjustment of quota approval system for bamboo and NTFPs
	Action plan 14: Supporting policies to develop bamboo and NTFP value chains and investment in Houaphanh province
	Action plan 15: Promotion, implementation, monitoring and evaluation of the 3 rd bamboo and NTFPs strategy
Programme 6: Institutional development, information dissemination and capacity building	
	Action plan 16: Improvement of coordination and capacity building for provincial and district bamboo and NTFP taskforces
	Action plan 17: Technical capacity building on bamboo and NTFPs
	Action plan 18: Establishment of information database for bamboo and NTFPs in Houaphanh province
	Action plan 19: Establishment and development of bamboo and NTFPs technical and information center

Action plan 20: Fund raising and financial supports to implement the strategy and develop the bamboo and NTFPs sector in Houaphanh province

Process to prepare the 3rd provincial bamboo and NTFPs development strategy in Houaphanh (2021-2025)

List of the main contributors to prepare the 3rd bamboo and NTFPs development strategy in Houaphanh (2021-2025)

Name	Organization
Mr. Phanthong Phetxaysomphanh	Vice Provincial Governor of HPH Province (Former)
Mr. Phonesouk Inthavong	Vice Provincial Governor of HPH Province
Mrs. Khamphone Somboun	Vice District Governor of Sam Neau District
Mr. Sy Phounkham	Vice District Governor of Viengxay District
Mr. Vanxay Soulivong	Vice District Governor of Sopbao District
Mr. Som Eang Soukdavong	Vice District Governor of Houameuang District
Mr. Kin Thoummala	Deputy Head of HPH Provincial Agriculture and Forestry Office
Mr. Maylouy Phimmasone	Deputy Head of HPH Provincial Planning and Investment Office
Representatives	Provincial Governor Office
Representatives	Provincial Agriculture and Forestry Office
Representatives	Provincial Industry and Commerce Office
Representatives	Provincial Natural Resource and Environment Office
Representatives	Provincial Finance Office
Representatives	Provincial Lao Women Union Office

Representatives	Provincial Foreign Affairs Office
Representatives	Provincial Internal Affairs Office
Representatives	Provincial Lao Front for National Development Office
Representatives	District Forestry Committee (Sam Neua, Viengxay, Sopbao)
Representatives	Houameuang District Agriculture and Forestry Office
Representatives	Houameuang District Lao Women Union Office
Representatives	Houameuang District Industry and Commerce Office
Representatives	Bamboo Traders (Bamboo Processing Enterprises)
Representatives	Village Authorities/ Producer groups for Bamboo Value Chain

References

Lao National Cabinet, 2019. Forest Law (Modified Version)

HPH PPIO, 2020. The 9th five-year social economic development plan for HPH province

HPH PAFO, 2016. HPH provincial agriculture and forestry development strategy to 2025 and vision to 2030

GRET, 2019. The Joint mid-term review report between the bamboo and rattan, and the sustainable rattan and bamboo project

GRET, 2019. The bamboo and rattan sector study report

GRET, 2016. The 2nd five year-bamboo development strategy of HPH province

ຍຸດທະສາດພັດທະນາໄມ້ປ້ອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຂອງ
ແຂວງຫົວພັນ ຄັ້ງທີ່ 3 ດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃນ
ຊ່ວງເວລາດຳເນີນການ “ໂຄງການໄມ້ປ້ອງ ແລະ ຫວາຍ” ຈັດ
ຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອົງການ GRET ພ້ອມດ້ວຍການ

ປະກອບສ່ວນຂອງ ສະມາ ຄົມພັດທະນາໄມ້ປ້ອງ ແລະ ເຄື່ອງ
ປ່າຂອງດົງ (ສພປຄ) ໃນລະຫວ່າງເດືອນກໍລະກົດ 2017 ເຖິງ
ເດືອນມີນາ 2021 ແລະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ທຶນຈາກ
ອົງການ SDC ແລະ AFD.

This 3rd Provincial Strategy on Bamboo and NTFP has been developed in
the framework of the “Bamboo and Rattan project” implemented by
GRET with contribution by the BNDA between July 2017 and March 2021
and funded by SDC and AFD.

ສະໜັບສະໜູນ ນໂອຍ / Supported by

ສະໜອງທຶນໂດຍ / Funded by :

